

LOVRANSKI LIST

Glasilo Općine Lovran ■ Izdavač: Općina Lovran ■ Ull. m. Trta 41, 51415 Lovran ■ Godina: XIV ■ prosinac 2019. ■ ISSN 1845 - 9609

Broj 48

Lovran

- 3** *Mustaćon - Prvo lovransko pivo koje ima "dih po marune"*
- 18** *Prvih 15 godina konobe "Kali" ili "najbolje iz našeg kraja"*
- 24** *Puhački orkestar je "kriv" za moju ljubav prema Lovranu*
- 28** *Konoba Lovranska Draga je dobila susedu "Villu Betinu"*
- 34** *Ivanka Štanc Ninčinova - šefica ženskog boćanja u Lignju*

Izvorne slastice vratile se u modu

Lijepo i ugodno jesensko vrijeme ove je godine počastilo Lovransku Marunadu, privuklo brojne posjetitelje iz raznih krajeva Lijepe Naše, ali i iz inozemstva. Ovu nadaleko poznatu turističku i gastro manifestaciju obilježila je raznovrsna ugostiteljska ponuda jela i kolača od poznatog lovranskog maruna. Stoga su se brojni ugostitelji Lovrana i okolice aktivno uključili u ovu manifestaciju i ponudili raznovrsne delicije s kojima će prvenstveno zadovoljiti privjerenu publiku koja uživa u slatkom okusu koji se dobiva preradom maruna u razne vrste kolača i slastica. Sve više prevladavaju slastice koje za izradu koriste pomalo već zaboravljene recepte, a koristile su ih naše bake, pa su ih tako otrgnuli zaboravu. Upravo te vrste slastica posljednjih godina sve su traženije, tim prije što su izradene na izvorni način.

Tradicionalno je na lovranskom parkiralištu Brajdice bilo nekoliko privatnih proizvođača kolača koji su neodoljivo privlačili posjetitelje da uživaju u slasnom okusu što ga daje lovranski marun. Raznovrsnih kolača i slastica od maruna nudilo se i u središtu Lovrana. U Gradskoj kavani svih dana ove priredbe bila je velika gužva posjetitelja pa je bila prava sreća dobiti slobodnu stolicu u željenom trenutku. To se posebno odnosilo na poslijepodneve i večernje sate kada je i broj posjetitelja Marunade u dane vikenda bio velik.

- Posjeta našoj kavani u vrijeme Marunade bila je iznad očekivanja. Ponudili smo razne vrste kolača i slastica od maruna, više od 10 vrsta. Bilo je tu torti, rolada, kuglica, kocki i tri vrste musa od maruna s preljevom od belgijske čokolade, zatim kuglica s preljevom od čokolade, pire od maruna te raznih krema od maruna. U ponudi smo imali i veliku tortu od kilograma, napravljenu od maruna te male tortice. Sve smo

radili bez aditiva i konzervansa po starim i provjerenim domaćim receptima što su naši potrošači i prepoznali. Izradili smo više od 3.000 komada raznih vrsta. Ova paleta

kolača ostat će u našoj kavani sve do sredine studenog.

Pravi hit u ponudi na ovogodišnjoj Marunadi bilo je i pivo proizvedeno s okusom maruna pod nazivom „Lovranski mustaçon“ u tri različite boce od pola litre. Po cijeni od 28 kuna gotovo da su sve naše zalihe nestale. Okus ovog specifičnog piva, te njegova tamno smeđa boja, privukla je velik broj ljubitelja pive, ali i ostale koji su željeli isprobati ovu novost. Mnogi su, osim što su pivo kušali u našem objektu, kupovali pivo da bi u obiteljskom okruženju uživali u novom pivskom okusu. „Lovranski mustaçon“ je velika novost u ponudi na našem tržištu što je potaklo nas ugostitelje Lovrana da zajedno s Općinom Lovran nastavimo s proizvodnjom ove vrste piva i poslije Marunade. Vjerujemo da će ovo pivo biti zanimljivo gostima Lovrana i tijekom godine kada maruna nema ali okus piva je tu da to nadomjesti, rekla nam je zadovoljna i nemalo umorna od obima posla vlasnica lovranske kavane File Čagalj Stojšić.

Mustaçon – prvo lovransko pivo koje ima „dih po marune“

Pivo je treće najpopularnije piće na svijetu: prvo je, naravno, voda, a drugo – čaj. S obzirom da je Hrvatska nešto manje pod utjecajem navika engleske kraljice od ostatka svijeta, pivo se u našim krajevima nalazi vjerojatno tek malo iza vode u „borbi“ za titulu „prvog gasitelja žedi“, posebice posljednjih godina kada je „craft“ pretvorio lokalnu i globalnu pivarsku scenu u pravo natjecanje u kreativnosti i raznolikosti okusa.

U tom natjecanju svojeg aduta od ove jeseni ima i Lovran – na Marunadi je premijerno predstavljeno pivo od maruna Mustaçon koje se tijekom ove tradicionalne lovranske manifestacije moglo kušati u lokalnim ugostiteljskim objektima. Gusto, tamno pivo baršunaste teksture i bogatog okusa u kojem dominira karamelizirani marun bilo je izrazito traženo i vrlo brzo naišlo na pozitivne kritike ljubitelja „posebnih“ piva. Uz sirove i pečene marune te slastice od ovog autohtonog lovranskog voća, tako je Marunada dobila još jedan prepoznatljivi gastronomski proizvod.

DESERTNO PIĆE

- Prema reakcijama koje smo dobili, ljudi su izrazito zadovoljni pivom. Postoji manji broj ljudi koji preferira gorka piva i kojima okus nije odgovarao, ali čak i oni su oduševljeni činjenicom da smo uspjeli napraviti jednu takvu inovaciju i stvoriti novi proizvod povezan s tradicijom Lovrana, ali i suvremenim trendovima u koji spadaju zanatske pive, kazao je načelnik Općine Lovran Bojan Simonič.

Naime, upravo je Simonič u ime Općine Lovran pokrenuo ideju o proizvodnji pive od maruna kao izvornog lovranskog proizvoda koji bi odigrao važnu ulogu u dodatnom brendiranju Lovrana i Marunade. Nakon pokušaja s pivovarom iz prijateljskog Castel di San Pietro Termini, gdje je „skuhana“ prva varijanta piva od maruna koja nije u potpunosti zadovoljila niti okusne niti cjenovne zahtjeve za stavljanje na tržište, tijekom protekle godine proveden je niz „eksperimenta“ kako bi se dobilo pitko i kvalitetno pivo koje doista ima „dih po marune“.

- Dojmovi su pozitivni, mislim da će Mustaçon biti dobro prihvaćen kao desertno pivo koje paše uz različitu hranu, pogotovo jer je bilo prilično traženo upravo u

restoranima. Mi smo time ostvarili svoj cilj i predstavili jedan novi proizvod vezan uz Marunadu, a nadam se da će ostati u ponudi i izvan trajanja naše fešte od maruna. To je sada na dogovoru između pivovare koja ga proizvodi i ugostitelja, nije nešto u što može Općina Lovran intervenirati, kazao je Simonič. Zasad je pivo od maruna dostupno u lovranskim suvenirnicama, uz preporučenu cijenu od 25 kuna za bocu od pola litre.

IZVRSTAN UGOĐAJ

Ne samo zbog nove pive, već i zbog programa, dojam je brojnih posjetitelja da je Marunada u Lovranu i Lignju napravila korak naprijed u kvaliteti i ponudi. Nakon podizanja zastave i tradicionalnog mimohoda središtem Lovrana, 46. fešta od maruna već po užanci je krenula uz Miću Marunadu uz odličnu zabavu za mališane, a nastavila se trodnevnim tulumom na parkiralištu Brajdice gdje su prve večeri nastupili Grooversi i najpopularniji hrvatski rock bend Vatra, druge večeri najtraženija zabavna zvijezda Lidija Bačić Lille i „domaći rockeri“ Dellboysi, a treće nezostavni Gustafi. Nakon Dobreća, u svom posljednjem vikendu Marunada se vratila u lovranski kraj, odnosno u Liganj, gdje je sportski program pojačalo prvo izdanje utrke „MaRun Trek“, a publiku su zabavljali uglavnom lokalni izvođači kao što su mladi harmonikaši Marcel Brozović i Emanuel Sirotnjak, Kvartet ASI, Tamburaški sastav Arija, bend Cukar i Caffe, majstor harmonike Dejan Jedretić, klapa Tramontana, DJ Vedran i glazbeni sastav Pešekani. Uz dobru glazbu i izvrsnu zabavu, Marunadu u Lovranu i Lignju obilježila je i izvrsna posjećenost.

- Mislim da je moguće da smo ove godine imali i najbolju posjećenost Marunade u Lovranu, ali ono što nas najviše veseli jest da je cijela fešta prošla u izvrsnoj atmosferi. Uz tako velik broj ljudi nije zabilježen niti najmanji incident. U Lignju je također bilo jako puno ljudi, a pokazalo se da je dobar recept za uspjeh takve fešte prepuštanje njene organizacije u čim većem obimu lokalnim udrugama i ljudima, jer samo tako se može stvoriti pozitivan duh potreban za uspjeh neke manifestacije, zaključio je Simonič.

Marun se pekal kad se počelo oganj netit

■ Piše: Milica Tuševljak

Kako j vreme od maruna otela bin reć dve-tri besedi kako j' to nekada bilo i ća se delalo. Prvo se pobral marun ki je sam pal sa stabla a zval se branac. Onda se j klatil onaj ki ni sam pal. Bili su judi vredni za to delo, a zvali smo ih klatići i oni su umeli z mjavicun al kaladindijun plazit po granah i toćno su znali kako će udrīt i žajicu hitit dole. Oni bi rekli da se mora kjepeatat okolo žajice da samo ona pade dole, a da se ne prekinu pupki na granah. Sa sobun su nosili i sekiricu da se poseću suhe grani ke zovemo svrgoli. Njih se potle pobralo za oganj. Marun ki je va žajice pal dole bil je za duži rok, a onaj kemu se žajica otprla i zma maruna pale vanka bil je za kratko.

Ženske su sprotu pobirale žajice kako su muški klatili. Imele su taverso al krilo od vreći ušiveno kega su z lahton širile da šćipankami hitaju žajice va krilo. A šćipanki su bile od drenja ki je moral bit na dva roga kako klešće da se š njimi more ćapat žajicu. Kad se nabralo puno krilo nosilo se na kup. Kup se j pokrilo z granami ke se j oćistilo okol maruna kako bi ozdola pod njimi marun ozrelel.

Ako je bilo suho vreme moralo se j nosit vodu i zalevat kup. Kad je marun ozoril, muški su z velemi grabjami zneli grane, a ženske su sedele na škanjbicah i z grabjicami ćokale i znimale marun ki je šal žajice vanka. Reklo se da ga dubu pa se tisti marun zval dubenac i imel je veću duradu. To se delalo za Si sveti i taj je marun mogal durat do drugoga leta. Najslaji je bil marun spećen na ognjišće o Božiće. Marun se pekal kad se počelo oganj netit. Ni bilo letriki ni špargeti na letriku, nego teplo ognjišće okol kega su se večer skupili i mladi i stari. Marun se pekal, štorije su se povedale pa je bilo i smeha.

Znalo se j kade je ća ćigovo i ki j marun nastal. Okol njega se moralo oćistit, pokosit al požet i pograbit da bude ćisto. Tako se j marun oćuval. Sada nažalos kade su bili stoletni maruni su kući narasle. Nekada je z oveh našeh krajij šlo na tone maruna v Reku na mkrat, a sada i ono malo ća j ustalo je posahlo. Na nekeh maruneh su suhi vrhi, ne oćisti se pod njen, bršjan plazi zgoru po stablu i siše sok spod kori i se to marun zaguši.

Na Dobreće je najdebje marunovo stablo. To mesto na ken on raste zove se Petarsko. Nekada, za vreme moje pameti, je pre nedeje bilo po deset auti na Konjsken, ot sakud su prišli pobirat za se malo ožejit. Niki ni branil ni tiral aš ga j bilo da ga j i va trave ostalo.

Neki pita da koliko j vrsti maruna? Ja znan da j' samo jedna vrst, a drugo je kostanj. Marun je cepjen. Govore da j cep prišal s Kini, a kostanj ni cepjen, on naraste i od zma ale zraste kako mladica spod marunovega stabla. Bojci su najdebji maruni, žbrig su tanki, loši al ćrvivi maruni ke se dalo prascon. Marušćak je debel, ki put je debji i od maruna i od kostanja pa neki reću da je zmaštrunćen, aš to je kostanj cepjen na marun. Va žajice more bit samo jedan debeli marun, moru bit i dva, a najde ih se i po tri. Ako su si tri debeli onaj srednji je ploćast, a ako se taj srednji ni razvil zove se lošćac i rabil je za potpalit oganj. Niš se ni hitalo va smeti.

Nekad se prodavalo kilo maruna za kilo kruha, a sada je manje maruna pa mu je i cena veća.

Marunadu obogatili gosti iz Petrinje

■ Piše: Radovan Trinajstić

Petu godinu za redom gosti lovranske Marunade su vlasnici OPG i obrtnici s područja Grada Petrinje koji se bave ekološkom i konvencionalnom proizvodnjom i preradom raznih vrsta voća i povrća.

- Ove godine s područja Petrinje došlo nas je 14 proizvođača i svake godine interes za dolazak u Lovran je sve veći. Zbog ograničenog prostora na sajmu nisemo u mogućnosti da udovoljimo svim željama. Naš dolazak i boravak u Lovranu finansijski je podržao Grad Petrinja. Ove godine na Marunadi predstavljamo široku paletu svojih proizvoda. Izložili smo razne vrste meda, rakije i likera, ljekovito bilje, lavandu, lješnjak, aroniju, orah, kupinu i njeno vino, bućino ulje te raznovrsnu zimnicu u teglicama. Budući da se u neposrednoj bli-

zini Petrinje nalazi Zrinska gora i Banovina, poznate su po najvećim šumama kestena, to se i kod nas održavaju manifestacije posvećene ovom šumskom plodu pod nazivom Kestenijada, rekla nam je Marijeta Grabovac Zec, viši stručni suradnik za poljoprivredu i ruralni razvoj Grada Petrinje.

- U Lovranu sam četvrti put i tu se osjećam kao doma. Prodaja na Marunadi ide dobro. Za naše proizvode zavidan interes pokazali su i stranci koji su sa zanimanjem razgledali naše izložene artikle. Kao dugogodišnji vlasnik OPG ove sam godine u Lovranu izložio tri vrste meda: od bagrema, kestena i cvjetni, zatim vino od crnog ribiza i kupinovo vino. Nadam se da će svi ti artikli do kraja ovog sajma naći svog kupca. Vjerujem da će svi biti zadovoljni, istaknuo je vlasnik OPG Stjepan Dvorneković.

Od svih OPG-a Petrinje, u Lovranu prvi su put svoje proizvode izložili Stjepan Horvatinović koji na svom imanju od dva hektara ima zasadeni oko 500 stabala lješnjaka pa se sva njegova djelatnost bazira na uzgoju i preradi lješnjaka.

- Moja se obitelj bavi samo s lješnjakom, orašastim plodom koji sve više postaje zanimljiv na našem tržištu i kupci ga rado koriste u svakodnevnoj prehrani. Najatraktivnije su istarske i rimske sorte koje imaju posebnu kvalitetu. Lješnjak pržim i proizvodim ulje od njega, zatim proizvodim brašno i maslac koji je kod domaćica vrlo tražena roba naročito u izradi kolača, ali i za svakodnevnu upotrebu, istaknuo je vrlo veselo i dobro raspoloženi Stjepan Horvatinović koji nam je na rastanku obećao ponovni dolazak na Marunadu iduće godine.

Susret pjevačkih zborova za Marunadu

■ Piše: Cvjetana Miletić

Niti jedna lovranska Marunada nije i ne može proći a da se ne organizira susret pjevačkih zborova. I ove godine domaćin susreta bilo je Kulturno umjetničko društvo i pjevački zbor „Lovor“, a pjevalo se s užitkom u ćast 46. Marunade u Lovranu.

Pozivu su se odazvali: Mješoviti zbor Halubjan iz Viškova, ćija je predsjednica Ljiljana Sladonja, a dirigent maestro Zoran Badjuk.

Iz Opatije je doćao slavljenićki zbor DVD Opatija koji je ove godine proslavio svoj zlatni jubilej djelovanja. Predsjednica zbora je Cilka Bošnjak i voditelj, dirigent i klavirist Ivan Bošnjak.

Za dobre prijatelje ni jedan put nije dalek, pa je tako iz Bakra grada uvelićati lovransku manifestaciju stigao KUU Sklad, ćija je predsjednica Dunja Vladislović, a dirigentica maestra Nina Simić.

Iz starog ali vrlo dragog istarskog gradića Grožnjana MPZ Grisium s ljubavljju se odazvao pozivu. Predsjednik društva je Mauro Gorjan, dok se dirigentska palica nalazi u rukama vrsnog dirigenta Davidea Circota.

Kad zatreba tu smo, rekli bi ćlanovi prijateljskog Ženskog pjevaćkog zbora KUD-a Ućka iz Matulja i njihova predsjednica Doris Stanić, a slićno bi rekao i njihov izvrsni dirigent i voditelj Saša Matovina.

Domaćin susreta zborova bio je KUD „Lovor“. Predsjednica Nada Ćepar svima je uputila rijeći zahvale za odazivanje na druženje

u Lovranu, a maestra Ariana Bossi pripremila je program s kojim su bili zadovoljni i pjevaći i publika. Mnoge se osobito dojmila solistica Karla Pupis, koja već duže vrijeme nastupa kao gost lovranskog zbora.

Iako nije lako organizirati susret više zborova i uskladiti sve želje, ćlanovi lovranskog zbora osobito se trude da u svakoj prilici budu dobri domaćini. To im je osobito važno u godini kada svim nastupima daju pečat svog velikog jubileja – 70 godina djelovanja zbora.

Po godinama to je ujedno i najdugovjećniji zbor na Liburniji. Osnovan je davne 1948. godine prošlog stoljeća. Zanimljivo je da je zbor osnovan na inicijativu dr. Ivana Marušića, rodenog krajem 19. stoljeća u Lovranu, a koji se nakon završene gimnazije u Rijeci opredijelio za medicinu i diplomirao u Padovi kao farmaceut. Cijeli radni vijek radio je u ljekarnama u Rijeci, na kraju do mirovine i u ljekarni Lovran, a svoju veliku ljubav prema zbornskom pjevanju iskazivao je kao prvi predsjednik Kulturno-umjetnićkog društva „Lovor“ kojim je bio na ćelu dvadeset godina kao predsjednik, a potom još toliko kao poćasni ćlan. Mnogi će reći da je to bilo drugo i drugaćije vrijeme. To je istina. Ali u zboru i sada pjeva nekoliko vrsnih pjevaća i pjevaćica dulje od ćetdeset pa i pedeset godina koji doista zaslućuju naše poštovanje. Inaće zbor krasi ozbiljan rad, predanost pjevanju i ljubav prema Lovranu što dokazuju i svojim brojnim nastupima u svim prigodama.

Udruga Interval

■ Piše: Radovan Trinajstić

Program ovogodišnje Marunade obogatila je ove godine i lovranska Udruga Interval, koja je nositelj inicijative 27 susjedstava u projektu Rijeka 2020 – Europska prijestolnica kulture.

Tijekom trodnevnog programa u prostoru stoljetne lovranske kule u Kuće lovranskega guca postavljena je izložba petero autora pod zajednićkim nazivom „Pogledaj me – ja te gledam“.

Petar Ležaja izložio je instalacije izradene kombiniranom tehnikom pod nazivom „Drži posao“, a sa svojih sedam radova Marko Žele je kombinirao sa zrcalima i predstavio svoje radove pod nazivom „Zrcaljenje“. Najbrojnijim radovima od 16 slika u tehnici akrila na platnu predstavila se Jasna Šikanja pod nazivom „Nedovršene“, a slikarica Melita Sorola Stanić izložila je tri slike u tehnici akrila na papiru pod nazivom „Udah – izdah“. Mlada Lovranka Romina Tominić postavila je skulpturu naziva „Isti potencijal“ te grafićki rad u tehnici olovke na papiru naziva „Skice“.

Tijekom subotnjeg programa ispred Kuće lovranskega guca održan je performans od kolaća izradenih od fažola (graha) pod nazivom „Marunela ko fol, prdac i pol, aš je fažol“. Tim susjedstava Lovrana uprilićio je i igru špigula ćije su staklene kuglice ovom prilikom zamijenili maruni. Bila je to prilika da posjetitelji izložbe doznaju tajne recepte kolaća od fažola ali i da razgledaju zanimljive radove umjetnika.

Marun, stih, muzika i pozitiva

■ Piše: Silvana Milotić

Ta naš lovranski marun se more spec i onako va kunpanije povedajuć mej sobun čistit, jist i z vinun zalet. More ga se i skuhat, kuhanega pojist, ale od njega storit kolač. Dobro slatko od maruna znaju spec naše vredne domaće ženske. Marun se more i zamotat va stih i pjesmu kako ča su storili pjesnici subotu 5. otopra va Galerije Laurus.

Kulturno-umjetničko dogajanje organizirala je Biserka pl. Vuković koj se j naš Lovran jako piježal pa je ostala bivati ovde. Naša draga meštrica Sanja Albaneže je vodila prograni ki je počel s pjesmun „Moj Lovran“ za ku je ona napisala besedi, a muziku učiteljica lovranske škole Natalija Banov.

Franko Kalac z Labina je svojun trieštinkun sopal i kantall pjesmi za ke je sam napisal besedi na labinjanskoj cakavice i muziku. Srdačne školanci: Lea, Izabela i Laura su lepo recitirale na veselje seh ki su bili tu. Predstavnici mađarske i slovačke manjini z Reki čitali su pjesmice na svojini zajike, a Slovačka kunpanija je pokazala i nekoliko svojih tanci.

Zahvaljujuć pjesnikun z Labina, Reki i Lovrana redale su se pjesmice i saka je dobila svoj pjesak. Va stih je bil marun: patil je razni strahi, bil vesel i huncut, mučila ga j zima i samoča, glumil je gospodina na visokin položaje, a bil je i štimani kraj va svojini krajstvu na Lovranščine. Posebno bin spomenula Milicu Tuševjak, ka se j rodila mej maruni, celo njijo živjenje su senjali maruni. Kako mlada njin je počela sost armoniku trieštinku, a kašneje i pisat pjesmice. Za sin ča su ju živjenje i leta pritisnule ona se veselo odzove na sako dogajanje od stih i pjesmi.

ISTI DAN JE PREDSTAVJEN I LIBAR „KAPI ROSE“.

Biserka pl. Vuković je predstavila pjesnikinju i urednicu ovega libra Andu Jotanović. Gospa Anda žive v Reke, već kako mlada žena i mat videla je da mej judi i familijami čuda puti ni pravega, zdravega pogovora pa od 1990. leta voluntira va udruge „Božanska ljubav bez granica“ i va udruge „Zdrav život Rijeka“. Leta 2011. osnovala je v Reke udruhu „Pozitiva“ ka je stalno aktivna i ima se već člani. Na portale je 13 njihih libri pa ih se more pročitat.

Va libre „Kapi rose“ objavljene su pjesmi od pet autori:

Andi Jotanović z Reki, Željki Košarić – Safiris Zagreba, Tanji Repinac z Valpova, Jadranki Varga Zagreba i Zlatana Gavrilovića Kovača ki žive va Adelaide (Australija). Libar je jako vredan, najme va ovo današnje vreme ko je puno razne napetosti i muk. Prepun je duhovnosti ka nas vadi kako se nosit s životnemi problemima pa ih pozitivno menjat za imet svoj duševni mir.

Na kraje dogajanje cela kunpanija se j podružila, kako bi danas rekli, uz domjenak.

Pjesma Milice Tuševjak DOBREČANSKA MARUNADA

*Dobrec je mičo selo,
ma j' vavek veselo.
Pod maruni se kanta,
marun peče i buća.
Dobrečanska marunada,
to je fešta prava.
Tu se ji i poji,
do zori tancja.
To je prava
dobrečanska užanca.*

Pobjednici ovogodišnjeg tradicionalnog međunarodnog boćarskog turnira "Marunada 2019" što je održan na lovranskom jogu u organizaciji BK Lovran su boćari ekipe "Marčelji". Oni su u finalu rezultatom 7:6 bili bolji od domaćina, ekipe "Lovran 1". U dvoboju za 3. mjesto "Lovran 2" je bio bolji rezultatom 12:11 od riječke ekipe "Vargon". Na turniru je sudjelovalo 12 ekipa i to iz Slovenije boćari Postojne, Sežane i Ljubljane - Vič, iz Italije ekipa Muggie te domaće prvoligaške ekipe "Vargon" Rijeka i "Marinić", drugoligaški "Sloga" Čavle, Marčelji i Podhum, domaćin "Lovran 1" i "Lovran 2" te županijski ligaš Moščenička Draga. Turnir je održan po sistemu natjecanja "svaki sa svakim". Pobjednička ekipa Marčelji na turniru je igrala u sastavu: Lucijano Pelozo, Danijel Kovačević i Sandro Načinović. Prvoplasirane tri ekipe na turniru su nagrađene peharima kao i Massimo Kovac iz ekipe Muggie kao najbolji boćar u zbijanju bulina i koštevanju. Turnir je zaključen zajedničkim druženjem svih sudionika turnira.

Boćari iz Marčelja nadmašili domaćine

■ Piše: Radovan Trinajstić

MaRun Trek na Lovranščine

■ Piše: Radovan Trinajstić

"Povodom zadnjeg vikenda Marunade u Lignju, organizirana je trekking utrka MaRun Trek koja se održala u zaledu Općine Lovran, točnije "na Lovranščine" čime je 54 sudionika moglo upoznati nepoznate dijelove Lignja, Tuliševice, Lovranske Drage, Visoča, Kali i Medveje. Trekking je trkačka disciplina u kojoj sudionici dobiju kartu sa ucrtanim točkama do kojih moraju doći bez ucrtanih ili preporučenih staza, dakle potrebna je dobra orijentacija i snalaženje u prostoru. Sudionici su saznali što su kalci i kako su se nekada koristili, obišli su slap i ostatke nekadašnjeg mlinu u Lovranskoj Dragi, stigli su do kraja potoka u Medveji, do lokacije Crni Buč gdje se spajaju potoci iz Lovranske Drage i sa Visoča. Od 54 sudionika, stazu dužine 17 km i uz 1000 m visinske razlike najbolje je savladala Ana Sandrić za 3 sata i 12 minuta u ženskoj kategoriji, te Marin Babnik za 2 sata i 21 minutu u muškoj kategoriji. Utrku su zajednički organizirali SRK Alba Labin, TZO Lovran i Općina Lovran.

Jedriličarska regata Marunada 2019.

■ Piše: Radovan Trinajstić

Tijekom ovogodišnje Marunade na morskoj pučini ispred Lovrana održana je uspješna već tradicionalna jedriličarska regata Marunada 2019. u organizaciji članova Jedriličarskog kluba „Istra“ Lovran. Ovo trodnevno natjecanje mladih jedriličara proteklo je po lijepom vremenu i gotovo u idealnim uvjetima što se tiče jedrenja. Nastupila su ukupno 74 jedriličara iz jedriličarskih klubova iz Splita, Zadra, Rijeke, Crikvenice, Kostrene, Krka, Malog Lošinja, Opatije i Lovrana.

U najbrojnijoj klasi Optimist nastupila su 34 jedriličara starosti do 15 godina koji su održali dva natjecateljska plova. Najuspješniji su bili jedriličari JK „Galeb“ Kostrena koji su osvojili prva dva mjesta, Marko Maglica i Luka Kamber, dok je treće mjesto pripalo jedriličaru Maru Bratonji iz JK „Opatija“. U klasi jedrilica Laser 4.7 nastupilo je 10 natjecatelja koji su održali 3 uspješna plova. U ovoj kategoriji nastupili su dječaci i djevojčice starosti do 17 godina. Prvo i drugo mjesto osvojili su natjecatelji iz JD „Val“ Crikvenica, Nika Manestar i Carla de Carina, dok je treće mjesto osvojio Frane Baršić iz JK „Galeb“ Kostrena. U olimpijskoj disciplini jedrilica klase Laser radial nastupilo je 8 posada i jedriličarke iz crikveničkog kluba „Val“ ponovile su uspjeh kao i u klasi Laser 4.7. Prvo mjesto je osvojila Ursula Balas ispred svoje klupske kolegice Leone Ključ, a treći je bio Antonio Lukšić iz JK „Opatija“. U jedrilicama s posadom dvosjeda klase 420 nastupilo je 11 posada koje su ostvarile i najveći broj uspješnih plova, njih 8, koji su se bodovali za sastav državne reprezentacije 2020. godine. U ovoj klasi natjecanja najuspješnije su bile posade iz JK „Uskok“ Zadar. Prvo mjesto osvojila je posada u sastavu Antonia Kustera – Maris Bašić, druga je bila posada Petra Lukačić – Daria Perić, a treće mjesto je osvojila domaća posada iz JK „Istra“ Lovran, Mistral i Iris Matulja.

Svi najbolje plasirani natjecatelji ovog zanimljivog jedriličarskog natjecanja od organizatora su na kraju dobili vrijedne i lijepe pehare i priznanja, a potom je doručano zajedničko druženje natjecatelja, roditelja i brojnih volontera iz redova domaćina ovog natjecanja.

Iz Jedriličarskog kluba „Istra“ Lovran na natjecanju su u klasi Optimist nastupili: Juraj Lencović, Tin Korenić, Frane Šijan i Nikola Knežević, a u klasi 420 nastupili su mladi jedriličari: Mistral i Iris Matulja, Toni Bilan i Val Matulja.

Ovo jedriličarsko natjecanje održano je pod pokroviteljstvom Hrvatskog jedriličarskog saveza, Županijskog sportskog saveza PGŽ, Lučke kapetanije – ispostave Opatija, Općine Lovran, TZ Općine Lovran, Lučke uprave Opatija i PP Opatija. Uspješnosti natjecanja svesrdno su pomogli: Pansion Štanger Lovran, Brodooprema d.o.o., Flymar d.o.o., Infolab d.o.o., Stubica d.o.o. Lovran, Radnik Opatija, Udruga Lovranska lantina i brojni volonteri bez kojih natjecanje ne bi ostvarilo ovakav uspjeh.

Daje sebe za boljitak drugih

■ Piše: Silvana Stiglič

Roden je 31. svibnja 1950. godine u Rijeci. Osnovnu školu završio je u Lovranu, a Brodograđevno – industrijsku u Rijeci. Kao učenik generacije i stipendist riječkog 3. maja uz nagradu mu je dat i prijedlog da nastavi školovanje na Višoj industrijsko-pedagoškoj školi u Rijeci. Prijedlog je objeručke prihvatio i kao redovni student u predviđenom roku diplomirao i stekao zvanje učitelja tehničke kulture.

Nakon odlaska u vojni rok 1971. godine zaposlio se u Osnovnoj školi Cres. Nakon dvije godine natjecao se na upražnjeno radno mjesto učitelja tehničke kulture u lovranskoj Osnovnoj školi Viktora Cara Emina. Primljen je i tu ostaje u stalnom radnom odnosu od 1973. godine do 2014., kada odlazi u mirovinu sa 43 godine staža.

U čitavom radnom razdoblju nastavu tehničke kulture predavao je usporedno u matičnoj školi u Lovranu i Područnoj školi „Eugen

Kumičić“ u Mošćeničkoj Dragi.

Tijekom rada u školi obnašao je dužnost sindikalnog povjerenika djelatnika škole te bio član Školskog vijeća i Radničkog savjeta.

Rad u školi sastojao se od redovne nastave i vanškolskih aktivnosti, a njegovo slobodno vrijeme bilo je ispunjeno još nizom aktivnosti iz sporta i kulture u Lovranu, Opatiji i Mošćeničkoj Dragi.

Nastava tehničke kulture obuhvaća učenike od petog do osmog razreda, a sastoji se od teorijskog dijela i praktične nastave. Da satovi teorije ne bi bili suhoparni, s učenicima je pokretao niz zanimljivih projekata koje je najčešće ostvarivao kroz praktični dio nastave. Tako su učenici izrađivali razna pomagala i zanimljive predmete.

RAD U ŠKOLI

Jedna od najvažnijih aktivnosti mimo nastave bilo je osposobiti učenike za pravilno i

sigurno kretanje gradom pa je sa svojim učenicima sudjelovao na brojnim natjecanjima na kojima su učenici ostvarili vrlo zapažene rezultate. Bila su to teorijska i praktična natjecanja iz poznavanja pravila u prometu pod nazivom "Što znam i kako se ponašam u prometu" i projekt "Sigurno u prometu" u organizaciji Auto-kluba Opatija i Auto-kluba Rijeka. Na tim su natjecanjima njegovi učenici bili pet puta ekipni prvaci u Primorsko-goranskoj županiji, a zabilježili su i nekoliko izvrsnih rezultata osvojivši pojedinačno prva mjesta, što je služilo na čast i učitelju i školi. Postići da učenik bude županijski prvak i državni viceprvak nije bilo jednostavno. Radilo se sistematski kroz cijelu godinu.

Radovan Trinajstić vodio je i dvije foto-sekcije koje je vodio u školama Lovran i Mošćenička Draga. I te su sekcije djelovale dugo niz godina. Početak je bio u godinama kada škola još nije imala ni televizor u učionicama

pa su se učenici veselili kada su svoje slike izradili u školskom laboratoriju, a zatim slali na natjecanja Školskog lista Modra lasta u Zagreb i tu su redovito osvajali nagrade. Napretkom tehnike i tehničkih pomagala u školi, osim fotografija, učenici su snimali i kratke dokumentarne filmove i tako je stvoren u obje škole bogat fondus fotografija u crno-bijeloj te kolor tehnici kao i bogata zbirka filmova, a sve je pohranjeno i danas u školskoj arhivi.

Vrijednu aktivnost koju je Radovan Trinajstić osnovao i vodio u školi bila je grupa brodomodelara. Makete brodova i jedrenjaka godinama su krasile hodnike škola i prava je šteta da je ta aktivnost u sklopu školskih aktivnosti zamrla.

PUHAČKI ORKESTAR

Između tih aktivnosti koje su se odvijale redovito u tjednom rasporedu bilo je i onih za koje se može reći da su bile povremene, a imale su izrazito ekološki karakter: Takva

je bila akcija sakupljanja starog papira, koja je trajala 14 godina, sve do odlaska učitelja u mirovinu. Za tih godina sakupljeno je 828 tona starog papira. U tih 14 godina lovranska je škola pet puta bila najbolja u Primorsko-goranskoj županiji, dok je u ostalim godinama ostvarivala druga ili treća mjesta. To je bila vrlo korisna ekološka akcija jer se i kod djece, ali i kod odraslih, stvarala navika čuvanja prirode pa su i roditelji uz svoje školarce nastojali sakupljati stari papir. Skupljali su se i plastični čepovi, te stare baterije. Zahvaljujući firmi „Metis“ iz Rijeke, koja je otkupljivala stari papir i ostale sekundarne sirovine, učenici su nagrađeni raznim izletima, a škola klima uređajima ili nekim drugim potrebnim nastavnim sredstvima. Suradnja je bila besprijekorna i odvijala se na obostrano zadovoljstvo.

Članom Limene glazbe, danas Puhačkog orkestra Lovran, Radovan Trinajstić postaje 1963. godine. Tada je imao samo 13 godina, i od tada je aktivni član puhačkog orkestra, a to je punih 56 godina. Za svih tih godina nije bio samo svirač, već je dugo godina bio tajnik potom i predsjednik društva. Svojim odnosom prema orkestru, redovitim dolascima na probe i nastupe svih ovih godina, u društvu služi za primjer mladima kako se voli jedno društvo i kako se treba odnositi prema svim obvezama i zadacima. Na novogodišnjem koncertu u prosincu 2017. Puhački orkestar Lovran uručuje Radovanu Trinajstiću plaketu za 55 godina aktivnog rada, a već otprije bio je vlasnik Zlatne diplome Hrvatskog sabora kulture.

Sve te godine članstva u orkestru Radovan Trinajstić redovito i pedantno bilježi kronološki rad društva, nastupe i brojna gostovanja u zemlji i van nje, što predstavlja vrlo vrijednu povijesnu građu, koja je temelj nekog budućeg istraživanja o povijesti glazbe u Lovranu ili za monografiju Puhačkog orkestra. O tome svjedoči 37 velikih, tvrdo ukoričenih bilježnica u kojima je na više od 7000 stranica ispisao sva mjesta u kojima je orkestar nastupao, datume, repertoar i poimence svirače, a sve je i dopunjeno brojnim slikama i člancima iz novina.

RAD U NOVINAMA

Od 1974. godine dopisnik je Novog lista. Od 1979. godine pisao je i za list Opatijska komuna. Javljao se člancima u Školskim novinama, u čakavskom prilogu Beseda Novog lista, u listu Karnevalist i u Lovranskom listu od njegova osnutka. Dugi niz godina piše i za „Sportske novosti“. Redovito prati sportske nogometne utakmice triju klubova: Lovran, Opatija i Mošćenička Draga, a izvještaje šalje u Novi list gdje se redovito i objavljuju.

U mladosti postao je članom Pusnog društva „Toronjera“, a predsjednik društva je

od 1992. godine. Unatrag nekoliko godina uz pomoć Općine Lovran i Turističke zajednice Općine Lovran organizator je velike lovranske kamevalske povorke. I o ovome vodi svojevrsan dnevnik pa je do sada uredno ispunjeno 20 velikih bilježnica povijesne građe, dokumenata i slika. Već treću godinu aktivno sakuplja slikovni i filmski materijal o stotinu i više godina obilježavanja kamevala u Lovranu i na Lovranšćini. Materijal je veoma obiman pa je i prezentiran čak kroz tri izložbe u galeriji „Laurus“ u Lovranu za vrijeme kamevalskih dana.

U svoje slobodno vrijeme Radovan Trinajstić je aktivni sakupljač narodnoga blaga. Sakupio je bezbroj starih uporabnih predmeta koji su se nekad koristili u svakodnevnom radu i životu pa se može govoriti i o svojevrsnoj etnografskoj zbirci. U zbirci se nalaze i brojne stare originalne razglednice Lovran i lke, filatelija te zbirka crkvenih zavjetnih sličica.

Radovan Trinajstić aktivni je član Gradskog Crvenog križa Opatija i član Dobrovoljnih davatelja krvi - Gradske organizacije Crvenog križa Opatija od 1980. godine. Do sada je 75 puta darovao svoju krv za što je nagrađen Zlatnom plaketom od strane Hrvatskog Crvenog križa.

Kao časnik HV 1992. godine sudjeluje u Domovinskom ratu na ličkom ratištu. Dobitnik je i Spomenice Domovinskog rata.

U tri mandata bio je predsjednik Mjesnog odbora lka, sada je zamjenik predsjednika MO lka, uvijek aktivan u pronalaženju načina kako uljepšati mjesto i poboljšati kvalitetu života sumještana.

Osim što Radovana Trinajstića za Lovran veže dugogodišnja poslovna karijera, članstvo u Puhačkom orkestru Lovran i Pusnom društvu „Toronjera“, za Lovran je vezan i svojim privatnim životom. Od godine 1973. oženjen je za Lovranku Wally Šorić s kojom ove godine slavi 46. godišnjicu braka. Zajedno su roditelji dvoje odrasle djece na koje je prenio svoju ljubav prema glazbi, maškarama, fotografiji te humanitarnim akcijama.

Do sada je uspješno sudjelovao u organizaciji brojnih priredbi i manifestacija društvenog i kulturnog karaktera u Lovranu i nikad nikome nije odbio svoju stručnu ili neku drugu pomoć, jer uvijek je nastojao oplemeniti svoje bogato organizacijsko iskustvo u želji za napretkom našega kraja.

Cijeli svoj život Radovan Trinajstić nesebično daje sebe za boljitak drugih.

Vjerujemo da će gosp. Radovan Trinajstić i nadalje, dok god to bude u njegovoj moći, pružati doprinos u realizaciji i uspjesima udruga u kojima djeluje i aktivnostima kojima se bavi te svojim svijetlim primjerom pokazati mladima kako se izražava pripadnost zajednici.

Ovo bogatstvo biografije zaslužilo je nagradu za životno djelo.

Dobitnici godišnjih nagrada Općine Lovran

Gospodin GERGELJ AGOŠTON

Gospodin GERGELJ AGOŠTON dugogodišnji je suradnik Općine Lovran i Odbora za međunarodnu suradnju Općine Lovran, a inače najstariji aktivni turistički vodič na području PGŽ-a. Gosp. Agostonu se dodjeljuje nagrada iz područja kulturnog turizma kao najvažnije gospodarske grane na području Općine Lovran te za promicanje partnerskih odnosa Općine Lovran s pobratimljenim i partnerskim gradovima i općinama. Posebno je za istaknuti ključna uloga u komunikaciji s partnerskim gradovima Budimpeštom i Hurbanovim, s obzirom da je gosp. Agoston izvorni govornik mađarskog jezika. Gosp. Agoston, i u 85. godini života, neumorno radi na promicanju kulturnog turizma i dovođenju grupa turista iz Mađarske, posebno iz pobratimljenih i partnerskih sredina. Njegove aktivnosti i veliki životni entuzijizam prepoznati su i izvan granica Hrvatske, te je za svoj aktivan rad i doprinos na promicanju kulturnog turizma, u jesen 2018. nagrađen visokim priznanjem Republike Mađarske - Zlatnim križem Mađarske - priznanjem za zasluge u očuvanju mađarskih povijesnih znamenitosti te produbljivanju mađarsko-hrvatskih kulturnih i društvenih veza.

SENKA BARUŠKA

Umjetnička organizacija PAL - Plesni Art Laboratorij - predložila je da se godišnja Nagrada Općine Lovran iz područja kulture dodjeli gospođi SENKI BARUŠKA, diplomiranoj plesnoj umjetnici i koreografkinji. Iako je po struci inženjer pomorskog prometa – nautički smjer, zbog svoje velike ljubavi i talenta koji je iskazala još u ranom djetinjstvu, Senka odlazi na Studij suvremenog plesa u London koji uspješno završava i stječe status diplomirane plesne umjetnice – koreografkinje, a kasnije se u plesnoj umjetnosti kontinuirano i usavršavala. Kako je tijekom svog plodonosnog rada sudjelovala i djelovala u okviru Baletnog studija Hrvatskog narodnog kazališta Rijeka, to je svoju svestranost dugi niz godina realizirala i u međunarodnim okvirima.

Danas, zahvaljujući svojim poznanstvima i brojnim suradnicima iz inozemstva organizira plesne programe u Lovranu i na području cijele Liburnije kao i brojne tečajeve i radionice za mlade talentirane plesače. Neosporni talent i veliki entuzijizam usmjerila je, osim na plesnu umjetnost, i na druga područja pa je tako osnovala Festival umjetnosti plesa koji se već dvije godine održava u Lovranu, a kojim je objedinila i suradnju s Općinom Lovran i drugim umjetnicima koji djeluju na području Općine Lovran kroz razne umjetničke programe. Nit vodilja i pokretač njenog nemirnog duha je predstavljanje Općine Lovran i njenog kulturnog miljea u lokalnoj zajednici, ali i šire, čime pridonosi razvijanju i popularizaciji plesne umjetnosti.

MARINA MAVRINAC MATULJA

Športsko-ribolovno društvo „Zubatac“ iz Lovrana predložilo je svoju članicu i natjecateljicu, te državnu reprezentativku MARINU MAVRINAC MATULJA za Nagradu Općine Lovran u oblasti sporta.

Marina Mavrincac Matulja ostvarila je povijesni uspjeh na Svjetskim ribolovnim igrama održanim u veljači 2019. u mjestu Langebaan u Južnoafričkoj Republici postavši svjetskom prvakinjom u sportskom ribolovu u kategoriji seniorke – štapom s obale, a kao članica Reprezentacije Hrvatske osvojila je 3. mjesto i brončanu medalju, ekipno. Svi dugogodišnji vrhunski sportski rezultati odraz su dugogodišnjeg, kontinuiranog usavršavanja i treninga, kao i velike ljubavi prema moru i sportu vezanom uz more.

Svojim vrhunskim rezultatima u sportskom ribolovu Marina je diljem svijeta pronosila ime svoje matične udruge, Općine Lovran, Primorsko-goranske županije i Republike Hrvatske.

Marina se od svoje najmlađe dobi aktivno bavi sportskim ribolovom i natjecanjima. Bila je članica juniorske državne reprezentacije i nekoliko puta članica državne reprezentacije seniorki na svjetskim prvenstvima. Redovito nastupa na svim službenim natjecanjima u Hrvatskoj i zasigurno je jedna od najuspješnijih hrvatskih sportskih ribolovkinja u posljednjih nekoliko godina.

Marina je učiteljica razredne nastave, majka troje djece – Iris, Mistrala i Vala. Suprug Tin Matulja, i sam vrсни jedrilčar, zajedno s djecom veliki su joj oslonac i podrška. Marina Mavrincac Matulja je četvrta generacija uspješnih ribolovaca u obitelji Mavrincac.

Zlatni pir Udruženja obrtnika u kojemu je i 138 lovranskih obrta

Udruženje obrtnika Opatija u čijim okvirima se nalaze svi liburnijski obrtnici, ove je godine proslavilo svoj „zlatni pir“, punih 50 godina postojanja. Svečanost je održana u Centru Gervais uz nazočnost više od 200 uzvanika, u prvom redu obrtnika s područja čitave Liburnije koji su svojim aktivnostima i radom doprinijeli tome da kroz godine ovo udruženje bude prepoznatljivo. Na svečanosti su uručene zahvale za doprinos u radu i stvaranju Udruženja bivšim tajnicima Olgi Vlahović, Vladi Jardasu, Nikoli Albaneže i Dušanu Mušću.

Za doprinos stalnoj borbi za prava obrtnika i rad u Udruženju zahvalnice su dobili bivši predsjednici Udruženja Josip Dedić, Danko Mauša, Šime Čoza, Godran Matušić, Nikola Žagar, Robert Grdinić, te Mario Križanec. Za najduži obrtnički staž, zahvalnice su dobili Alma Cvjetković, Antun Glasnović, Nandor Mandić, Đirdi Antony, Ines Kinkela, Franko Smilović i Bruno Vunić. Ispred Općine Lovran, na svečanosti je bio nazočan zamjenik načelnika Toni Družeta, a odazvali su se i mnogi od ukupno 138 obrta koliko ih postoji na području ove jedinice lokalne samouprave.

Premda na teritoriju Općine Lovran živi tek nešto više od 4.000 ljudi, u ovih su 138 obrta obuhvaćene vrlo različite aktivnosti. Uz ugostiteljstvo, turizam, trgovinu i ribarstvo, postoje i obrti za građevinarstvo, stolarske usluge, vodoinstalaterske i keramičarske usluge, bravarski obrt, obrt za opremanje barki, za održavanje plovila, za prijevoz putnika, za intelektualne usluge, za kupoprodaju i iznajmljivanje nekretnina, mesarski, frizerski, kozmetičarski obrti, za računovodstvo, zatim servis električnih alatnih strojeva, autoprijevozniki obrt, za informatičku djelatnost, auto-moto servis, za cvjećarsko-aranžerske usluge, za umjetnost i dizajn, filigran-zlata, obrt za slastičarstvo, pekarstvo, te obrt za usluge skipera.

Obrtnička zanimanja predstavljena su i u lovranskoj osnovnoj školi.

Aktivna udruga koja radi u korist zajednice

Četvrt stoljeća postojanja proslavila je ove jeseni Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata Lovran, jedna od aktivnijih lovranskih udruga koja svojim djelovanjem premašuje „ratne okvire“ i značajna je i zbog rada u korist zajednice.

Udruga je osnovana u rujnu 1994. godine, s ciljem da okuplja, vodi brigu i pruža pomoć svim hrvatskim braniteljima koji žive na području općina Lovran i Mošćenička Draga. Prvi predsjednik udruge bio je Gverino Pugliari, do 1996. godine, nakon njega Edi Hubanić do 1998. godine, kada je kormilo udruge preuzeo Mišo Škorić koji ju još uvijek vodi.

Svečanost povodom visokog jubileja, 25 godina postojanja, UHBDR Lovran održana je u lovranskom restoranu Kvarner, uz nastup tamburaškog sastava Primorski bečari. Održana je tom prigodom i redovna godišnja skupština, ali druženje je ipak bilo prvenstveno posvećeno retrospektivi na aktivnih četvrt stoljeća lovranskih branitelja.

Osobito se u početku osnivanja udruge osjećala jača potreba za pružanje i osiguravanje pravne pomoći, u prvom redu braniteljima, kao i obiteljima poginulih i stradalih branitelja. Od mog dolaska na funkciju predsjednika te tajnika Drage Korošaka, udruga je počela aktivno sudjelovati u svim većim i važnim događajima i manifestacijama u Lovranu, na dobrobit njenih građana i gostiju. Danas udruga okuplja preko 100 članova, od kojih je osamdeset sudionika Domovinskog rata, a ostali su članovi obitelji poginulih i stradalih branitelja u Domovinskom ratu te sponzori – donatori i vjerni prijatelji udruge, kazao je predsjednik udruge Mišo Škorić uz kojeg vodstvo čine tajnik Boško Budaj, Fausto Abram, Ivica Prša i Klaudio Kalokira. Nadzorni odbor udruge čine predsjednik Davor Velović te članovi Ferdinand Vidulin i Ismet Ramić, dok Tomislav Miletić, Franjo Šprem i Adriano Gržević čine Sud časti.

AKCIJA VOLIM LOVRAN

U svojih 25 godina postojanja, UHBDR Lovran je organizirala i sudjelovala u velikom broju raznih aktivnosti – tako je još 2000. godine započela s organizacijom akcije čišćenja grada pod nazivom „Volim Lovran“ pa svake godine u svibnju ili lipnju njeni članovi čiste i uređuju javne i zelene površine, obalni put, porat i akvatorij ispred mula u Lovranu i Medveji, a s vremenom su se u

ovu inicijativu uključile i druge lovranske udruge te građani. Osim po ovoj akciji, udruga je poznata i po svojem sudjelovanju u adventskim događanjima svojom organizacijom manifestacije „Vilja Božja va Lovrane“ kada dijele kuhano vino, bakalar i fritule Lovrancima i svim gostima mjesta.

Jedan od naših najvažnijih događaja u ovih 25 godina je zasigurno otkrivanje spomenika palim hrvatskim braniteljima u parku Hrvatskih branitelja na Trgu slobode u Lovranu, 5. kolovoza 2005. godine na proslavi Oluje. Skulpturu sv. Jeronima je izradila akademski kiparica Tatjana Kostanjević, a hrvatsku zastavu sa skulpture je svečano skinula pokojna Antonija Brumnjak, majka poginulog branitelja Đordana Brumnjaka. Nažalost, uz Đordana iz Lovrana su svoje živote za našu domovinu položili još Božidar Miškulin, Mladen Gržanić i Tonči Starac. Također smo na traženje mjesnog odbora Medveja i obitelji pokojnog Tončija Starca, postavili spomen ploču s njegovim imenom u parku ispred crkvice u Medveji, a postavljanje spomenika i spomen ploče sufinancirala je Općina Lovran, dodao je Škorić.

Zbog brojnih aktivnosti učinjenih za javnu korist, udruga je na svoju 15. godišnjicu postojanja, odnosno 2009. godine, dobila i godišnju nagradu Općine Lovran. No, njihove aktivnosti nisu zapažene samo u Lovranu, već i drugim dijelovima Hrvatske i inozemstvu. Dosad su gostovali u Vukovaru i Bleiburgu te u oba grada položili vijence i zapalili svijeće, a u Vukovar i Lovas vraćali su se redovno i proteklih godina.

LIBURNIJA U DOMOVINSKOM RATU

U suradnji sa Časničkim zborom Opatija smo organizirali izložbu u galeriji Laurus pod nazivom „Liburnija u Domovinskom ratu“, na kojoj su bile izložene fotografije naših branitelja s ratišta u Domovinskom ratu. Izložba je bila izuzetno posjećena od naših sugrađana, gostiju iz inozemstva, a najbitnije učenika iz osnovne škole. Nadalje, 2011. godine, članovi naše udruge Boško Budaj, Ivo Knežević, Damir Brus, Klaudio Kalokira i Norman Randi su svojim radom pomogli Osnovnoj školi V. C. Emina u uređivanju prostorija dnevnog boravka, invalidskog prilaza školi i uređenju okoliša. Ne smijemo zaboraviti naš zastavni vod, koji sudjeluje na svim obilježavanjima praznika, napose Oluje – mimohoda u Opatiji te Sportskim igrama branitelja koji su zahvaljujući liburnijskim čelnicima dobili nove odore, kazao je Škorić, istaknuvši kako članovi udruge svake godine odlaze na ličko ratište u organizaciji UDVDR Opatija te sudjeluju na Sportskim igrama branitelja PGŽ-a.

Predsjednik udruge pohvalio je i dobru suradnju UHBDR s ostalim lovranskim udruinama poput Puhačkog orkestra Lovran, Lovačkog društva Kobac, Društva „Naša djeca“ Opatija, ŠRD Zubatac, ali i općinom Lovran te lovranskom Turističkom zajednicom, kao i medijima, a najavio kako će i u sljedećim godinama UHBDR Lovran nastaviti raditi istim žarom i zalaganjem.

Lovran u pokretu

Lovranski sportski dan pod imenom "Lovran u pokretu" održan je polovicom rujna u osnovnoj školi u Lovranu, jer su vremenske prilike onemogućile da to bude kao što je bilo predviđeno na mulu.

Sportska manifestacija je bila namijenjena lovranskim školarcima, a putem nje su imali priliku upoznati se s radom i priključiti lovranskim sportskim udrugama. Organizirali su ju zajedničkim snagama Općina Lovran, Zajednica sportskih udruga Općine Lovran i Osnovna škola V. C. Emina. Lovranske sportske udruge su se pobrinule da školsku dvoranu pretvore u sportske poligone na kojima su učenici mogli saznati više o sportovima poput nogo-

meta, tenisa, jedrenja, ribolova, boćanja, trekinga i mnogih drugih koji aktivno djeluju na području Lovrana. Također, u goste su pozvani i klubovi odnosno sportovi iz susjednih općina i gradova koji su djecu zainteresirali za one sportove koji nisu aktivni u okviru Zajednice sportskih udruga Lovran, poput mažoretkinja, košarke, rukometa, karatea i nekih drugih.

- Cilj ove manifestacije je da svim lovranskim školarcima prezentiramo sportske udruge na jednom mjestu kako bi dobili sve potrebne informacije kako se uključiti u zdrav sportski život u novoj školskoj godini, pojasnili su Tin Matulja, predsjednik Zajednice sportskih udruga Općine Lovran i Toni Družeta, zamjenik načelnika Općine Lovran.

Jubilej opatijske škole koju pohađaju i mnogi Lovranci

Hotelijsko-turistička srednja škola u Opatiji već punih 90 godina obrazuje kvalitetne kadrove, a u čast ovoj visokoj obljetnici u Centru Gervais upriličena je prigodna svečanost.

Program posvećen najstarijoj školi u sektoru turizma i ugostiteljstva na Jadranu vodio je, ali tijekom programa i pjevao, Mario Lipovšek Battifiaca, i sam bivši učenik H-T škole, poznati Lovranac.

Prema riječima ravnateljice H-T škole Ksenije Beljan, ovu školu u kojoj se danas uči pet stranih jezika, a koju je do danas završilo oko 20.000 učenika, sada pohađa 290 učenika. Škola radi u dvije smjene te prostor dijeli s još jednom uspješnom školom, opatijskom Gimnazijom, no unatoč prostornoj skučenosti (radi se o povijesnoj vili koju je davne 1894. godine izgradila grofica Izabella Terezija Rozalija von Gorove, a zatim ju je kupila općina i prenamijenila za školstvo), rezultati su joj pohvalni, a bivši učenici – iznimno uspješni. Jer, osim u samom hotelskom i turističkom sektoru gdje se često nalaze na rukovodećim pozicijama, njezini su bivši učenici danas uspješni u gotovo svim poljima života, pa čak i na estradi.

Tako je, pored Battifiace, ovu školu završila i Nikolina Tomljanović, danas poznata pjevačica, bivša članica Putokaza i grupe E.N.I. koja je također svojim nastupima obogatila slavljenički program, a na «listi poznatih» koji su završili H-T školu su i pjevač Antonio Krištofić, rukometaš Halil Jaganjac, Ivan Dorian Molnar koji danas radi na HRT-u ili pak ljudi iz svijeta politike – Andrej Poropat, predsjednik Gradskog vijeća Rijeke, odnosno Toni Družeta, zamjenik načelnika Općine Lovran, te mnogi drugi s uspješnim karijerama u struci.

PRIJATELJSTVO SA SLOVAČKOM

Boris Kačić izlagao slike u Hurbanovu

Uspješnu međunarodnu suradnju s partnerskim gradom Hurbanovo u Slovačkoj Općina Lovran nastavila je početkom rujna kada je lovranski umjetnik Boris Kačić, u pratnji zamjenika načelnika Općine Lovran Tonija Družete, nazočio otvorenju izložbe svojih slika u Umjetničkoj školi u Hurbanovu. Boris Kačić se slovačkoj publici predstavio temama riba i starog grada.

Uz mnogobrojne mještane grada Hurbanova, otvorene su uveličali gradonačelnik Hurbanova Petar Zavodsky te njegova zamjenica Marija Hamranova, direktor Umjetničke škole Juraj Svitek, gradski vijećnici te drugi uzvanici.

AUTOMATSKI VANJSKI DEFIBRILATOR I U LOVRANU

■ Piše: Silvana Milotić

Uređaj koji čini velika djela

Ljudi razmišljaju raznoliko, život je: kratak, dugačak, lijep, ružan, težak... a kvaliteta života ovisi o zdravlju, godinama, financijama, okruženja, osobnosti... Postoje hvalevrijedni ljudi koji svoje slobodno vrijeme ulažu u humanitarni rad. Među nama živi mnogo članova Gradskog društva Crvenog križa Opatija koji pod vodstvom mr. sc. dr. med. Đane Pahor, spec. epidemiologije, humanitarno radi za opće dobro. Većina od nas sve dok ne trebamo pomoć ne znamo tko su oni jer je dobrota tiha i samozatajna, ali zahvaljujući njima ljudi u potrebi dobiju adekvatnu pomoć. Mnogi i ne znaju kakvu sve pomoć mogu dobiti. Na njihovim terenskim akcijama mjerenja pritiska i šećera u krvi mnogi na vrijeme saznaju da im je potrebna liječnička pomoć te počinju s liječenjem.

Jedan od njihovih aktivista je i Frane Babić, rođen 1989. godine u Rijeci i student je 5. godine Medicinskog fakulteta u Rijeci. Živi u Lovranu i aktivan je član Crvenog križa, ali i Katedre Čakavskog sabora Lovran. U razgovoru s njim saznala sam da se je i Lovran ove godine priključio gradovima koji su nabavili AVD što znači automatski vanjski defibrilator.

* Kako je došlo do toga?

- Jednoj zimskog dana prošle godine Iris Babić i ja, oboje članovi Crvenog križa Opatija, točnije aktiva Lovran, našli smo se na sastanku s dogradonačelnikom Tonijem Družetom. Pričalo se o tome što bi Crveni križ mogao organizirati za Lovrance, nešto novo, korisno i zanimljivo. Tako smo došli do ideje da se nabavi AVD. Na naše veselje Općinsko vijeće pokazalo je zainteresiranost i akcija je krenula...

* Što je AVD, odnosno kako radi?

- Automatski vanjski defibrilator je uređaj namijenjen za pružanje prve pomoći. Njegova uloga je ispravljanje rada srčanog mišića. U slučaju ventrikularne fibrilacije, srčane aritmije koja ugrožava život, okidanjem električnog impulsa ispravlja se rad srčanog mišića i time uvelike povećava šansu za preživljavanje. Svaki život je važan, a kad se pružanjem adekvatne prve pomoći pomogne, učinjeno je veliko djelo.

PRISTUPAČAN 24 SATA

* Tko može pružiti takvu prvu pomoć?

- AVD je prilagođen za korištenje lai-

cima, osobama bez stručnog medicinskog znanja. Potrebno je imati samo osnovno znanje iz prve pomoći. Uz to, potrebno je znati osnovne informacije o radu uređaja. Uređaj je programiran tako da navodi korisnika u izvođenju postupka prve pomoći.

* Kada je Lovran dobio AVD?

- Već ga ima od 12. srpnja ove 2019. god. Tada je stigao u Lovran prvi AVD, a postavljen je u hostel Link koji je u neposrednoj blizini glavnoj gradskoj plaži Kvarner. Činjenica je da je plaža Kvarner ljeti najfrekventnije mjesto s najvećim rizikom za kardiovaskularnu hitnoću. Zimi će se AVD preseliti u prizemlje zgrade općine Lovran u samom centru grada. Pri odabiru ovih lokaliteta uzimalo se u obzir da uređaj bude zaštićen od potencionalne krađe ili oštećivanja, a da pri tome bude pristupačan 24 sata na dan. Ovakav uređaj je važan za lokalno stanovništvo kao i za turiste. Poznato je da turisti koji dolaze sa zdravstvenim problemima vezanim uz krvotok provjere jesmo li u AVD mreži.

KAKO PRUŽITI POMOĆ

* Hoće li se podučiti građanstvo kako AVD-om pomoći nesrećenom?

- Naravno. Crveni križ Opatija posjeduje simulatore za vježbu te ćemo prezentirati zainteresiranim građanima kako u potrebi pružiti prvu pomoć svojim sugrađanima.

* Kada bismo mogli reći da imamo idealnu AVD mrežu?

- Ukoliko nesrećeni ima ventrikularnu fibrilaciju treba mu u roku 5 minuta pružiti pomoć jer tada je najčešće, rekao bih, i najsigurnije preživljavanje. Mreža AVD-a trebala bi biti gušća, jedan nije dovoljan a najvažnije je da što više ljudi zna kako njime pružiti prvu pomoć. U budućnosti bi bilo idealno da se u sklopu učenja o prvoj pomoći prezentira djeci u školi i rad s AVD-om.

* Frane, gdje se ti vidiš za deset godina?

- Čuvši to osobno pitanje nasmijao se i odmah odgovorio.

- Definitivno ovdje, ne mogu zamisliti da idem u inozemstvo iako je to trend i primamljivo. Radit ću za dobrobit ljudi ovog kraja, gdje i što još ne znam, ali svakako neću prekinuti s radom u Crvenom križu jer me to zaista veseli i ispunjava.

Quarneroli - Hrvati na Sjevernom polu

■ Piše: Davor Žic

Temeljna ideja kojom se vodi LC Quarneroli Lovran jest stvaranje fundusa izložbe, jer osnovni postav koji je osmišljen 2011. godine, s vremenom je njihovim zalaganjem značajno nadopunjen i proširen. Tako bi turistička ponuda Lovrana dobila novi, vrijedni sadržaj, a prihodom od ulaznica za razgled stalnog postava izložbe o Quarnerolima financirale bi se aktivnosti lovranskih Lionsa, prvenstveno usmjerene na pomoć djeci oboljeloj od dijabetesa te mališanima s poteškoćama vida.

Ako pomislimo na vremenske uvjete krajem kolovoza, možda ćemo osjetiti laganu „nostalgiju“ za vrelim danima koje smo tada već ostavili iza nas, možda uživati u ugodnoj klimi na prijelazu iz ljeta u jesen, kada nije onoliko toplo da bismo se skrivali u hladu, a nije još niti hladno i kišovito kao u ovim studentskim „studentima“. No, u svakom slučaju, bez obzira na ekstremno vrijeme koje svijet mori posljednjih godina, teško da ćemo strahovati od – smrzavanja.

A upravo takvi strahovi obilježili su jedno ljetno trojici ljudi s Liburnije – Vološčanu Jakovu Sučiću, Opatijcu Frani Letišu te Lovrancu Vicku Palmiću, koji su tri „ljetna“ mjeseca 1874. godine proveli tumarajući ledenom pustoši, sve dok ih izgledne smrti nisu spasili ruski ribari. Naravno, riječ je o trojici članova posade jedrenjaka Tegetthoff, sada već slavnim Quarnerolima, čiji je dvogodišnji pohod na osvajanje Sjevernog pola zaključen prije točno 145 godina.

Sudbina hrabrih mornara iz Lovrana,

Opatije i Voloskog, koji su bili važan dio austrijske ekspedicije do najsjevernije točke svijeta što su je od 1872. do 1874. godine predvodili Julius Payer i Carl Weyprecht, dobro je poznata zahvaljujući izložbi koju su 2011. godine osmislili Jan Bernd Urban i portal Pod Učkun, a koja je zahvaljujući trudu lovranskog Lions Cluba nastavila živjeti i tijekom čitavog ovog desetljeća.

PALMIĆ UMRO U TRSTU

Sredinom godine u lovranskoj kuli ponovo je postavljena izložba trajne vrijednosti „Quarneroli - Hrvati na Sjevernom polu“ kojom su „Lionsi“ obilježili tu okruglu godišnjicu spasa i povratka mornara što su 12. travnja 1874. godine stigli na 82. stupanj sjeverne geografske širine, odnosno najsjeverniju točku na koju je do tada stupila ljudska noga.

Na svoj put ka Sjevernom polu, s ciljem pronalaska „veze“ do Beringova prolaza, Quarneroli su se otisnuli 1872. godine, a vrlo brzo nakon ulaska u „područje vječnog snijega i leda“, brod je okovala ledena santa, pa je ekspedicija bila primorana na „plutanje“ sjever-

nim prostranstvima nošena strujama.

Tijekom svog dvogodišnjeg boravka na području oko Sjevernog pola, članovi ekspedicije izvršili su brojna istraživanja s ogromnim utjecajem na moderne znanosti poput meteorologije i geologije, otkrili Zemlju Franje Josipa, a jednom dijelu kopna dali su ime – rt Fiume... Nakon što su dosegli najsjeverniju točku svog putovanja, bili su primorani napustiti jedrenjak „Tegetthoff“, nazvan po slavnom austrijskom admiralu te se pješice uputiti na nesigurno putovanje ledom. Krajem kolovoza iste godine, nakon tri mjeseca lutanja, pokupili su ih ruski ribari i izvukli na sigurno.

Po povratku sa sjevera, mornari su nagrađeni visokim odličjem za hrabrost, ordenom Franje Josipa II., a vođe ekspedicije pobrinuli su se da njihova posada bude zbrinuta do kraja života, odnosno da im osiguraju sigurna i dobro plaćena zaposlenja. Lovranac Vicko Palmić tako je postao lučki pilot u Trstu, jednoj od najvećih i najznačajnijih luka, što je bio posao koji je nosio veliku odgovornost, ali i čast. U Trstu je Palmić i umro, relativno mlad, u 44. godini.

VISOKA ODLIČJA

Priče trojice mornara s liburnijskog područja koji su otkrivali Sjeverni pol dugo je vremena prekrivala prašina, no proteklih godina zahvaljujući trudu organizatora izložbe te Lions Cluba Lovran koji je preuzeo brigu o bogatom materijalu, predstavljajući ga diljem Hrvatske, sudbine Palmića, Letiša i Sučića postale su poznate široj javnosti. Pridonijela je tome i akcija lovranskih i opatijskih Lionsa koji su postavili spomen-ploče na rodnim kućama liburnijskih Quarnerola.

A lovranski Lions Club, osim izložbom, njihovu će priču nastaviti predstavljati i – vlastitim imenom. Naime, organizacija koja je lani proslavila 15 godina uspješnog rada, ove godine odlučila je promijeniti ime te se nazvati Lions Club Quarneroli Lovran. Na skupštini koja je održana prije otvorenja izložbe za novog je predsjednika izabran Ervino Mrak, a tajnik je ostao Gordan Filinić.

Uz reprinte fotografija te portreta, na izložbi su se mogle vidjeti i knjige o ovoj ekspediciji, kao i pomorski instrumenti i pomagala koja su se koristila u vrijeme Quarnerola, poput oktanta i higrometra. Na otvorenju izložbe gostovao je i kapetan Denis Bonetta, prva osoba koja je preplovila Arktik bez pomoći ledolomca, a koji je iz prve ruke iskusio koliko je teška bila ruta Quarnerola prije gotovo stoljeća i pol te je svoja iskustva prenio brojnim zainteresiranim građanima.

Prvih 15 godina Konobe Kali ili „najbolje iz našeg kraja“

■ Piše: Silvana Milotić

četka se strogo vodilo računa o kvaliteti hrane i ljubaznosti prema gostima. Zahvaljujući tome naši gosti su zadovoljni, vraćaju se i preporučuju nas svojim prijateljima. Tako su često gosti postali nama dragi prijatelji.

Rekao nam je Ante, a Jelena je dodala: „Znate nama često gost pokaže sliku ribe koju želi sutra za ručak, a naš ju Tomislav uvijek pri-skrbi. Moj suprug, Tomislav je glavni kuhar i on često kaže da je svako jelo priča za sebe i da mu treba posvetiti punu pažnju, a to se uvijek isplati. Gosti su zadovoljni, a i mi smo ponosni i zadovoljni.“

* Znamo da je Konoba Kali dobila niz nagrada: Hrvatske turističke zajednice, Obrtničke komore Hrvatske, Kvarner EXPO u više navrata, Primorsko jedro, na raznim međunarodnim sajmovima i nizu manjih, ali ne beznačajnih manifestacija smokve i mediteranskih plodova. Želimo saznati što više o delicatnim proizvodima iz programa Kali. Znamo da nastojite održati povratak tradiciji jer su ti proizvodi osvojili Hrvatsku i dobar dio Europe pa zato pitamo: Koji su vaši najvažniji proizvodi?

- Naši su proizvodi smokvenjaci, marmelade i pekmezi, delicije od kestena i lovran-skih maruna, razne vrste voćnog octa nastali kroz našu ugostiteljsku djelatnost kako bi gostima pružili najbolje iz našeg kraja. Svi proizvodi su 100% od hrvatskih sirovina i proizvedeni po HACCP i ISO 22000 standardu te imaju i kosher certifikat Hrvatske židovske zajednice. Uz naše proizvode dajemo kupcu osjećaje u profinjenim i istančanim okusima, rekao nam je Ante, a Jelena je dodala: „Sve je krenulo iz želje da svojim gostima pri odlasku poklonimo nešto naše, tradicionalno i ukusno. Počeli smo s marmeladom od smokava, a kotač ideja za nove proizvode se zavrteo i još uvijek se vrti.“

POVRATAK TRADICIJI

* Gdje se mogu kupiti vaši proizvodi?

Ante je odgovorio: - Na hrvatskom tržištu u delicatnim trgovinama od Istre do Dubrovnika i Zagreba te na prodajnim mjestima usko vezanim za turizam, primjerice zračne luke: Zagreb, Pula, Rijeka i Zadar, nacionalnim parkovima te suvenirnicama prvenstveno namijenjenim turistima. Naši proizvodi se mogu također naći u Velikoj Britaniji, Norveškoj i Austriji te povremeno prigodom božićnih i uskršnjih blagdana u drugim država-

ma EU s ciljem da dani darivanja budu veseli i blagoslovljeni. Radi jačanja imena „Kali – povratak tradiciji“ i zaštite svoga tržišta i kupca, držimo se politike da u jednom mjestu imamo samo jedno prodajno mjesto. Tako smo u našem Lovranu zastupljeni samo u dućanu „Peperoncino“, iako postoje i drugi vrlo dobri dućani slične tematike.

Nedavno smo postali bogatiji za još jedno veliko priznanje. Osvojili smo zlatnu povelju „Suncokret hrvatskog ruralnog turizma“ u kategoriji „Tradicijnska ruralna gastronomija“ za 2018. godinu. Ruralni turizam je poznat po lijepim ljudskim gestama kojima gostima nastojimo pružiti lijepe osjećaje koje oni potom odnose sa sobom. Činjenica je da su ljudi u ruralnim sredinama uvijek nasmijani i svojim trudom i kvalitetnim projektima žele dokazati da mogu i da nešto znače u ovoj našoj lijepoj domovini. Ti osjećaji, koje smo im ovdje pružili, prerastaju u čistu emociju koju naši gosti nose sa sobom svojim kućama. Zato se trudimo za njima poslati naše proizvode u njihovu domovinu, kako bi uvijek bili u mogućnosti, čak i u svojim domovima osjetiti dašak onog doživljaja kojeg im pružamo ovdje. To se najbolje osjeti na našem najjačem tržištu, a to je tržište grada Beča. U 2019. godini bili smo finalisti „Zlatne košarice“ u kategoriji najboljeg malog trgovca Hrvatske“, a to je velika čast uopće ući u nominacije, a kamo li biti u finalu među tri najbolja.

SMOKVENJAK I MARUNELA

Upravo je stigao jedan par gostiju na ručak pa se Jelena ispričala i otišla primiti narudžbu. Ne treba čovjek biti osobito pronicljiv da bi zaključio da su to gosti koji češće dolaze i da odmah znaju što žele za ručak. A mi smo nastavili razgovor s Antom.

* Što je smokvenjak ?

- Smokvenjak je energetska pločica iz biblijskog doba, koju smo vratili iz stoljetnog zaborava. Po imenu se može zaključiti da je raj za slatokusce. Mješavina je izvornih hrvatskih sorti smokava, bunetarke, mazalice, suške i crnice. Obogaćen ljekovitim travama primorskog kraja, bez glutena je i spada u vegetarijansku hranu.

* A što je marunela?

- Obronci Učke su poznati po vrsnoj sorti kestena i lovran-skog maruna, a lovran-ski marun je naširoko poznat kao lovran-ska delicija pa je Marunela spoj dvije vrste visoko kvalitetnog kestena pirea koji su na tržištu jedinstveni. Delicija je čisti, zaslađeni kesten pire, a Marunela je kombinacija maruna i čokolade. Primjena im je višestruka. Koriste se za pripremu slastica i fantastičnih umaka uz tjesteninu ili uz mesna jela. Imamo još i Voćni užitak, „Fig

relish“ koji je proizveden prvenstveno za britansko tržište pa na sebi nosi oznaku „Taste Croatia“, sa Borough marketa u Londonu. To je delicatosa od cijelih smokava i limuna.

Novi proizvodi u pripremi
* Što biste Ante rekli, kako doći do uspjeha?

- **Evo za slijedeću godinu u pripremi imamo nekoliko novih proizvoda, začina i čajeva, a za uspjeh je najvažnija vjera i zajedništvo. Specifično je za našu obitelj da nikad nismo pokušali kopirati tuđe ideje. Uvijek stvaramo nove projekte, a rezultat su novi proizvodi. Također, uz ljubav i zajedništvo, ključ uspjeha su kreativnost i ljubav prema onom što činiš. Često kažem da je do našeg uspjeha došlo po Božjoj volji, jer su neki proizvođači, primjerice voćni octevi, nastali kao niz slučajnih ali vrlo bitnih pogrešaka, a danas su traženi na tržištu. A uspjeh, pitate? Pa... da iskoristim riječi sv. Pavla iz poslanice Filipljanima 4:13 „Sve mogu u onom koji mi snagu daje“.**

Proradile vodospreme za naselja Kali i Punta

Značajan događaj za Općinu Lovran u drugoj polovici kolovoza bilo je svečano puštanje u pogon dvije vodospreme u Medveji, za naselja Kali i Punta. Završetkom izgradnje i puštanjem u rad, 40-tak obitelji iz naselja Kali i Punta napokon je dobilo pristup pitkoj vodi. To će im uvelike podići kvalitetu života, ali i osigurati bolju uslugu za goste budući da se mnogi bave turizmom. Isto tako, uz dvije vodospreme će se puno lakše razvijati i sve aktivnosti vezane uz poljodjelstvo, kojim se također bave mještani na ovim predjelima. Čast da vodospreme "pusti u pogon" pripala je najstarijem mještanu naselja Kali, gospodinu Josipu Jedrišku - Pepinu. Svečanosti su nazočili načelnik Općine Lovran Bojan Simončić i njegov zamjenik Toni Družeta uz investitore i mnogobrojne mještane naselja Kali i Punta – priopćeno je iz Općine Lovran.

Na natječaj je prišlo 476 slikovnic, a žiri je zibral „Moj svijet“ Flore Zukić

Babje se leto poselo, pa neće ni se mo ni tamo.

A nan je to vreme lepo pa uživamo. S manun je Flora Zukić. Po imene rekla bin moja žensica al imenjakinja. Ale i njija sestrica dvojkinja ima ime ko spobadja opet na moju i Florino, aš se zove Cvita. Kad malo boje razmislin nas tri smo kot nekakovo lovransko trojstvo, samo nismo sveto.

Flora i Cvita imaju komać 11 let i skupa gredu va peti razred Osnovne školi Viktora Cara Emina va Lovrane. Ja san samo sledić deloža aš su mlade, lepe i pametne. Da su odlikašice ne treba ni govorit, to je i njija starea sestra Gala, ka je još i vrsna sportašica. Ma i ove mlaje sestrice su na sport namaknjene pa se i Flora i Cvita bave sporton ki se zove crossminton.

Zaš je Flora danaska s manun?

Zato aš je prelepo delo storila i zaslužila je da bude počasni gost Lovranskega lista. Neki te morda pitat: A kakovo je to delo mogla storit jena školanka i to još lane kad je hodila va četrti razred? Eeee... to delo ne more odbavit saki! Leh samo neki. Rekli bi stari judi da su njoj tako na rojenjen pali fažoli. Morda i su, ki zna.

Flora se rodila 8. maja 2008. leta skupa sa sestricun Cvitun. Dvojkinje su se za ruki držale dokle su čekale da njin se otpru ovozemajska mamina vrata. Doma ih je dočekala vesela familija va koj danaska živeju tata Jasmin, mama Vanja, sestra Gala i njih dve dvojkinje, a okol nog njin se vrte dva mačića i kujica Ronda. Nablizu su nono i none, ki su imeli velu zadaću da ih sa leta čuvaju, paze i maze. Kako si va kuće vole čitat, Flora je rojenjen dobila i jedan slikarski genić od mami, pa pul čitanja voli slikat i risat. Nekad riše, nekad piše, a najviše voli slikat, pa je puna kuća njijeh slikic. Komać je imela nekeh četire leta i još je do školi bilo fanj vremena, kad je postala najmlaja članica likovne radionice. I tu se već naziral onaj mamin genić. Mama Vanja je profesorica likovne kulturi i dela va opatijškoj osnovnoj škole. Ona prati ča Flora riše i nekako je prišlo samo od sebe da se otročicu prijavi na natječaj „Moj svijet“.

NAJLEPJA NAGRADA ZA ŠKOLANKU

Tako je pred tri leta počelo Florino slikarsko putovanje.

Va drugen razrede napisala je i naslikala sli-

kovnicu „Aventure mačkice Zoe“. Za nju je dobila treću nagradu. Va trećen razrede je storila slikovnicu „Život blizanaca“, ka j' zasluženo dobila poticajnu nagradu. Va četrtren razrede napisala je i narisala slikovnicu „Moj svijet“ va koj je predstavila novega člana familije - pasića Rondu i za tu slikovnicu dobila prvu nagradu. A prva nagrada je tiskana slikovnica. Tako

Flora v rukah ima svoju prvu knjigicu. Kako je potle sakega natječaja morala poč po nagradu va Karlovac, tako ju je žiri tamo svetoval kako da bude još boja. Flora je ne samo naslišala, nego i poslušala uputi keh je dobila pa je tako štorija od kujice Ronde ku su udomili finila va slikovnice „Moj svijet“, a tiskana slikovnica je najlepja nagrada za školanku.

Zanimljivo je va oven natječaje ča saki otrok mora bit i pisac i ilustrator; a se to se dela pod okon mentora ki mora imet i voji, i jubavi, i znanja za takovo delo s decun. Njoj je mentorica bila, ki drugi nego mama Vanja. Mamin genić pod stručnen maminen okon ispunil je seh 16 stranic, koliko ih po propozicijah slikovnica mora imet. Nagrada je tu, slikovnica se čita, ja njoj se veselin i pitan Floru kad je to se i kako delala? Ona mi sramežljivo poveda da je se delala sama, pisala i risala jeno mesec i pol aš je trebalo popunit seh 16 stranic, a na sakoj mora bit baren jena rečenica. Kad je sve bilo finjeno, poslano je va Karlovac i trebalo je s čuda strpenja dočekat mail z rezultati. Va maje je i prišal s pozivon da Flora pride va Karlovac da se vidi da j ona ta mića umjetnica. Komać onputa je žiri potvrdil da je to to i Florina slikovnica „Moj svijet“ mogla je poč va tiskaru.

Spomenimo da to ni bilo kakov natječaj, nego da j to državni likovno-literarni natječaj pod pokroviteljstvom Ministarstva znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske i da ga već 15 let provodi udruga Kalibra z Karlovca. Ovo leto na natječaj je prišlo 476 slikovnic z 147 osnovneh školi, a natječaju je zadatak da „potiče maštu i kreativnost, razvoj likovno-literarnih

vještina te osvještanje djece i mladih o njihovim pravima“. Koliko je ocjenjivačka komisija al žiri bila zahtjevna govori i to da su se slikovnice pregledale, pročitale, a književnice Sanja Pilić i Silvija Šesto dale su svoju ocjenu.

KAKO JE RONDA SPAŠENA

Potle objavi i Florinega prvega putovanja va Karlovac, Flora je finila četrti razred. Leto i školske ferije su brzo pasale, školski je zvončić oglasil da ju nestrpjivo čekaju prijatelji i peti razred. Čekal ju je i još jedan put va Karlovac, na promociju knjigice. Mama Vanja je kuntenta, tata se štima, sestri ju rivaju naprvo. Ča će bit sledeća tema još ne zna. I ne mora ponaprvo znat. Prit će samo od sebe kad štorija bude zrela va glave.

A ča je storilo onaj mić „klik“ za slikovnicu „Moj svijet“? Pasić, mića kujica Ronda, ka je prišla va kuću neplanirano i postala stalni član familije. Va slikovnice Ronda poveda štoriju kako je i kade prišla na svet, kako je živela i ča bi otela. Onda otkriva kako je upoznala buduće vlasnike, boje reć prijateljice i kako su ju prošvercali preko državne granice. Tako je Ronda spašena, a Flora i Cvita su najsretnije divojčice na svete. Se je to Flora pokazala na svoj način. Slikovnica s puno radosti i kolorita poveda štoriju.

Mama Vanja je rekla da je štorija bila pun pogodak aš današnja deca više drže mobiteli i tableti v rukah namesto da imaju kućne ljubimce.

A mi od srca čestitamo Flore i mentorice! Na kraje bin rekla i onu starinsku: Vidi se da ne pada jabuka pod krušvu!

Zlatni jubilej zlatne generacije

■ Piše: Radovan Trinajstić

Pola stoljeća od napuštanja školskih klupa lovranske osnovne škole Viktora Cara Emina generacija učenika školske 1968/1969. godine proslavila je krajem svibnja svoj zlatni jubilej. Od nekadašnjih 76 učenika raspoređenih u dva razredna odjela na ovogodišnjoj se proslavi okupilo njih 45. Bilo je to njihovo deseto okupljanje koja se do sada redovito održavaju svakih pet godina. Svečanom okupljanju generacije prethodila je posjeta lovranskom groblju na kojem su položili cvijeće i zapalili svijeće na središnjem križu u znak sjećanja na svoje preminule učitelje i školske prijatelje. Grupa nekadašnjih učenika posjetila je i svoju razrednicu 8. a razreda prof. DORTI Kinkela u njenom domu koja zbog bolesti nije mogla prisustvovati ovom zlatnom jubileju generacije.

Središnja proslava počela je u sadašnjoj školskoj zgradi budući da su učenici ove generacije svoje osmogodišnje školovanje zaključili upravo u ovoj zgradi. Nostalgija za prostore nekadašnje, danas nepostojeće školske zgrade, još je uvijek prisutna u sjećanju svakog od njih. Prozivku učenika obavila je nekadašnja razrednica 8. b razreda prof. Vinka Ban Vlašić. Tom prigodom svi su se podsjetili na nezaboravne dane i događaje koji ih i

danas sjećaju na dane rane mladosti. Lijepo i dobro raspoloženje nastavilo se u lovranskom restoranu „Kvarner“ na kojem su osvježena sjećanja, ali i brojne dosjetke koje su ovom prigodom otrgnute zaboravu, a mnoge od njih izmamile su smijeh i veselja. Zabava, koja je potrajala do kasno u noć, uljepšana je uz veliku slavljeničku tortu i zdravicu uz zajedničku želju da se ponovo svi zajedno okupe za pet godina na novom druženju.

Na ovogodišnjoj proslavi zlatnog jubileja bili su: Flavio Abram, Ivan Bačić, Danijel Belašić, Zlatko Božac, Bosiljka Božić Nad, Mirjana Brčić Blečić, Željko Brdovčak, Marino Bučić, Eduard Dobrec, Mladen Frlan, Davorin Gagulić, Zlatibor Grgić, Danijel Gržin, Zorka Gržin Družeta, Nurka Hamzić Rus, Ivo Hazdovac, Mirjana Ivančić Bradčić, Claudio Kalokira, Mira Karničnik Brumnjak, Drago Korošak, Serdo Kosmić, Orneka Kožul Babić, Branko Kranjac, Nives Kružić, Boris Lazarić, Mira Leko, Nevenka Mavrinac Iskra, Zvonko Nemčić, Jadranka Očko Filipaš, Pero Pantić, Zvonko Piglič, Vanda Priskić Dujmović, Veljko Rudan, Desa Šinik Kovačić, Branko Škec, Zdenka Šmit Mihalić, Đani Štemberger, Ostelio Trdić, Željko Trdić, Ana Marija Tripar, Eda Valentin Maravić, Katica Vinković Šarić, Marinko Zahej, Lorena Zajc i Leposava Živadinović Justić.

Proslavili 55 godina od završetka osnovne škole

■ Piše: Radovan Trinajstić

Jedna od najstrajnijih generacija lovranske osnovne škole koja se tradicionalno okuplja svake pete godine su učenici 8.a i 8.b razreda školske 1963./64. godine. Upravo krajem rujna na posebno svečan način sastali su se po osmi put u Lovranu da obilježe ovaj svoj veliki jubilej. U vremenu u kojem naša svakodnevnica ne dozvoljava da uz mnogobrojne brige i preokupacije nademo malo slobodnog vremena i prisjetimo se svoje rane mladosti i lijepih nezaboravnih trenutaka, ovaj je jubilej tim vredniji i značajniji. No, ipak je najprije odana počast, položeno je cvijeće i zapaljene svijeće za preminule učitelje i rano preminule školske prijatelje: Marinka Bijelića, Goranu Friskić, Žarka Kozlinu, Valtera Vošljajera, Ružicu Trdić, Amaliju Jović i Zdenku Rubinić na lovranskom groblju.

Proslava 55. obljetnice od završetka osnovne škole počela je okupljanjem na lovranskom pristaništu. Za sve kao veliko i nepredviđeno iznenađenje bio susret sa Vesnom Kruljac Sutorius koja živi u inozem-

stvu i do sada je njena adresa bila nepoznata pa je draž susreta uz mnogo emocija bio tim ljepši. Ovogodišnje okupljanje ovjekovječeno je zajedničkom fotografijom za nezaboravnu uspomenu ovogodišnjeg ponovnog druženja.

Susretu se ove godine odazvalo njih 34 od nekadašnjih 68 učenika, koliko ih je bilo u dva odjeljenja. Susretu su prisustvovali: Zoran Blečić, Lea Cerin Šprem, Vladimir Čiča, Ilija Čurčić, Ana Marija Dobrec Keber, Milovan Dobrec, Dino Đelmo, Dragutin Flajnik, Mladen Gašparinić, Anđelka Fakac, Ines Jakovašić Marcel, Ružica Janjetić Morić, Livija Jerić Škrinjar, Nela Janjetić Mender, Zdenko Kinkela, Ankica Krajs Paravić, Slava Krajcar Širola, Nada Kršanac Jakotić, Cvetko Kružić, Mladen Kosmić, Tatjana Masarić Mrdenović, Tea Masarić Pobar, Verica Mavrinac Pavletić, Dino Miščenić, Ivanka Miščenić Hrvatin, Milivoj Miščenić, Rozi Mrak, Gvido Piglič, Romano Sandalj, Olja Trdić Širola, Radovan Trinajstić, Nedeljka Viskić Ristić i Vjekoslav Zahej.

Zajedničko druženje obogaćeno je panoramskim izletom brodom „Jolly“ pa su slavljenici uživali u ljepoti Opatijske rivijere i ovog krajolika što je za sve sudionike bio upečatljiv doživljaj. Svečano raspoloženje predstavljeno je zajedničkom večerom u lovranskom restoranu „Kvarner“, gdje su u ugodnom raspoloženju osvježena sjećanja na dane provedene u školskim klupama. Uz prigodnu zdravicu i veliku slavljeničku tortu odaslan je pozdrav Sekuli Kragulju, razredniku 8.b razreda koji nije mogao prisustvovati susretu. Čitanjem svojih stihova iz zbirke „Poezija života“ Dino Đelmo upotpunio je ovo nezaboravno veče. Uz prepričavanje brojnih zgoda iz učeničkog života slavje se produljilo do kasnih večernjih sati.

Kafić Cipera – kafić z dušun

Ako ste po lete šećali po Lungomare preko Ciperi sigurno van se j' oko fermalo na kafiće Cipera. Spoj lepe prirodi i kafića z dušun na kega se skroz lunberi rivaju zraki jutarnjega sunca čoveka ferma a oče mu uživaju. Mladić paričuje: kušini, kantredi, stoli... Nisan mogla pasat da ne rečen: „Dobro jutro, kafić van je lep, jako mi se piježa.“ Mladić je odzdravil i zahvalil se. Sparina je popustila, sunce mi se smeje, gablel kriče, a more je mirmo, sledić se movja kako da diše. Gren na jedan pogovor i baš san vesela.

Vlasnik kafića Cipera Boško Marjanac me j veselo dočekal, prmesal je dva kafa i tako, dokle smo mešali cukar i kafe, mi je povedel da je rojen 1983. leta v Reke. Šal je va Ugostiteljsku školi va Opatije i postal konobar, krcat voji za to delo.

·Znači diploma je bila va žepe i...?

- Pokle finjene školi moje prvo delo je bilo va Lovranskin Pube kade san nadograjeval svoje znanje. Početno znanje i ni bilo jako mičo, va škole je profesor praksi gospodin Šustar dal čuda od sebe da nas navadi delat i iskal od nas da se zapametimo. Za tin san delal va Santa Marije pa va Gradskoj kavane. Se već san znal kako se treba vrtet va dele pa je va mane rasal kuraj. Tako smo moj prijatelj Toni Družeta i ja oprli 2008. leta va mandračće kafić Guc. Delali smo dve sezoni i storili račun da su Kinezi šegavi judi. Oni reču da su za biznis važne samo tri stvari: lokacija, lokacija i lokacija.

Nasmela san se i vaje smo se složili da Kinezi imaju pravo.

ŠLI SMO NAPRED

·Kada ste počel delat na Ciperi?

-Ovde san oprl kafić 2017. leta. Saki početak je težak, počel san z šankun va drvenoj kućice z puno manjun ponudun nego ča je sada. Za sezonu 2018. smo se boje parićali. Potrudili smo se kako bi danas rekli, da dekorom dignemo kafić na viši nivo, a i proširili smo ponudu kako bi ča već gosti bilo zadovoljno. Ovo leto smo šli još malo napred, imamo već sedećeh mesti, nudimo va najam ležaljke i gosti su mogli naslišat muziku. Najvač se je naslišal bluz, a va živo je već puti naš Lovranac Sanjin Štanc z svojun gitarun pustil trajni utisak na naši gosti. Pomoru mi delat vredni judi dva Lovranca i jedan student, a ovde dela i Adriana s kun san va srečnoj veze i ka je dala jako čuda idej da se ovo lepše zgjeda. Znete vi ženske imate čuda boje oko za lepo od nas muškeh.

„Booškoo!“ zval je neki z šanka.

„Skušajte, brzo ću se vmut,“ rekal je Boško.

Gjedan okol sebe i mislin – Ako čovek želi sedet na sunce, more na sunce, a more i va hlade. Želi bit za stolun, more i to, a more sest i na niski banki z mehkemi kušini puli bačvi ale karatela pa naručit neč za popit z vele ponudi ovega kafića. Samo 20 koraki zgora su spravi za

fitnes pa more se poč malo rastegnut i razgibat dokle mu se bira zmjači ako mu je premrzla. Materi i oci piju na mire kafe, imeju decu na oke dokle se igraju na igralište. Kako su se samo zmisleli celu vanjsku stranu skladišta skoristit za reklamni pano! Čudin se. I puli sega tega naše lepo modro more ko miluje steni dokle se va njn ogjeda sunce.

Boško se vaje vmul, a ja san zajno pitala.

·Ča se najveć pije...?

-Pije se zaspravje se ča nudimo, a najveć ono na ča je ki navadan. Posebno je interesantno da se j čuda pilo naše hrvaske Craft bira.

Videl je Boško da san ga pogjedala z pitanjen: „ Ča je to?“ Pa je zajno nastavil.

-Tako se reče za bira ke se delaju va mićeh pivovareh.

·A on koktel od kega se va Lovrane još i sada poveda?

-To je naš koktel ki je bil zaspravje hit ovo leto. On je od đunbira, limuncina, menti i još nekeh dodatki ki su tajna kafića Cipera pa van ih ne moren povedet. Važno je reč da je bez alkohola i moru ga pit deca, mladi i stari za žeju i za boje zdravje. Osin njega čuda se je iskalo i Moscow Mule ki vuče svoji koreni z Meriki i jako je popularan.

VAVEK NA RUKU LOVRANU

· Znan da ste aktivan va: politike, sporte, kulture...?

- Ja san čovek ki voli bit va mote i želin pomoć da naš Lovran i Lovranščina budu po mere ča već judi. Vodin sportsku udrugu Volta

ka se bavi z rekreacijun svojeh člani. Općinski san vječnik i član Akcije mladih. Predsjednik san odbora za društvene djelatnosti kako ča je organiziranje Marunadi, Adventa i Lovran u pokretu.

· Ča je Lovran u pokretu?

-To su dani kada se se sportske udrugu na mule predstavjaju kako bi pridobili ča već judi da se bave sportun i s tin pozitivno delaju na svoje zdravje. Posebno želimo privuč va sport decu kako bi z sportun rasli i zrasli va judi zdravega tela i duha. To je jako važno za njihovu budućnost i za budućnost našega grada, općini, zemji i celega sveta.

· Boško, kade se vidite za jeno desetak let?

Boško je malo misel i rekal: „Vidin se ovde va Lovrane mej dva dela ka me delaju zadovoljnega. Računan se bavil i daje z ugostiteljstvom i sportun. Još par ispiti i ću bit školovani trener rekreacije. Želin te dve moje jubavi spojiti i delat najboje ča moren va interese judi ki Lovrane bivaju i oneh ki prihajaju da bi uživali va njihovoj lepote: klime, more, Lungomare, restoraneh, kafićeh...Vavek ću bit na ruku Lovranu da va okvire mojih mogućnosti pomoren da se razvijaj i da gre napred na zadovoljstvo seh nas.“

Zahvalila san se Bošku na ugodnen pogovore i na kafe. Na pute za doma san se domislela kako mi je govorila nona Katica: „Ala, delaj ča i zapameti: ako je čovek neč – on je za se neč, ako čovek ni za niš – je za niš. Brižan onaj ki ni za niš.“ Boško Marjanac je za fanj tega i sigurna san da ćemo od njega još čuda pohvalnega videt, čut i pročitat.

Puhački orkestar je „kriv“ za moju ljubav prema Lovranu

Da glazba povezuje ljude svijeta i međusobno ih upoznaje s kulturom, poviješću i običajima naroda, odavno je znano. U novije vrijeme glazba ima svoju povezanost i u službi razvitka turizma, naročito kroz nastupe glazbenika koji svojim nastupima upoznaju prirodne ljepote i turističke znamenitosti sredina u kojima imaju svoje nastupe. Jedan od takvih primjera je mađarska obitelj Grell iz grada Mór, koja je ovog ljeta bila na odmoru u lovranskom hotelu Excelsior:

- Kao turisti prvi put smo došli na ljetovanje na Opatijsku rivijeru

2010. godine. Odsjeli smo u Autokampu Medveja. Razlog tog našeg dolaska u ovaj kraj bilo je gostovanje našeg puhačkog orkestra na vašem festivalu „Naš svijet je glazba“ u Lovranu 2005. i 2009. godine, – prisjećajući se tih prvih dana boravka u našem kraju Jozsef Grell – i tada me se, prilikom boravka u Lovranu i smještaja u Medveji, posebno dojmilo vaše more, ljepota malih gradića uz more, arhitektura kao i priroda koja okružuje ovaj kraj. Sve mi se to jako sviđalo pa sam obećao svojoj obitelji da ću im to jednog dana i pokazati. Tako je došlo do te dugogodišnje suradnje i ljetovanja u Medveji.

* Iz Vaših riječi dade se zaključiti da je „krivac“ za Vaša ljetovanja upravo puhački orkestar u kojem ste Vi bili i član i predsjednik orkestra?

- Točno, upravo tako. Nastup puhačkog orkestra Mór u Lovranu je glavni krivac što se cijela moja obitelj zaljubila u ovaj kraj. Od tada svake godine određeni broj dana ljetujemo u Autokampu Medveja i uživamo u ljepoti mora i dobre hrane.

BESKRAJNA LJEPOTA PRIRODE

* Što Vas se tako posebno dojmilo?

- Prvenstveno želim istaknuti čistoću i ljepotu vašeg mora, šum valova i neopisivo zanimljivu vožnju brodom duž obale. Te ljepote ostaju trajno u sjećanju i želimo ih svake godine obnoviti i ponovno doživjeti. Gostoljubivost i prijaznost vaših ljudi se rijetko danas mogu doživjeti. Uživamo u kvaliteti i izvornosti vaše hrane i beskrajnoj ljepoti prirode koja je prilično očuvana te zajedno s arhitekturom vašeg i ostalih gradića kao i Opatijom djeluje ocharavajuće i prava su ogrlica koja okružuje Kvarner. Prijateljstvo između naša dva puhačka orkestra i njihovih članova najbolja su poveznica za daljnji razvoj prijateljstva. To je velika vrijednost u današnje vrijeme koju treba cijeniti i vrednovati, a nadasve čuvati za budućnost.

* Budući da suradnja između puhačkog orkestra Mór i Lovran traje već više od desetljeća sigurno je i to pridonijelo da i drugi Mađari dolaze k nama kao gosti?

- To je sigurno točno jer mnogi naši članovi samoinicijativno dolaze u Lovran i okolicu na ljetovanje. Konkretno ove godine moja obitelj je tako ljetovala sa 15 članova i svi su bili izuzetno zadovoljni kvalitetom smještaja i svega, u što smo se sami uvjerali, a o čemu sam im znao pričati. Moj sin Norbert već četvrtu godinu sa svojom obitelji ljetuje u Medveji. Vjerujem da će se to nastaviti i sljedećih godina.

PREPOZNTLJIVI ŠIROM MAĐARSKE

* I za kraj, recite nam o svojoj angažiranosti u puhačkom orkestru Mór kao i o samom gradu Mór koji je od Lovrana udaljen oko 500 kilometara?

- Naš puhački orkestar je relativno mlad, broji samo 38 godina. Vrlo je aktivan i nadasve po sastavu članova mlad. Krasi ga mladost i brojnost članstva što proizlazi iz želje mladih da se kroz glazbu osobno dokažu kao vrijedni i marljivi. To prvenstveno proizlazi iz kvalitetne glazbene škole u kojoj se mladi obrazuju uz pomoć svojih profesora koji upotpunjuju svojim nastupima i naš sastav orkestra. Naša kvaliteta muziciranja ubrzo

je kao takva postala prepoznatljiva širom Mađarske. Rezultat su brojna gostovanja i nastupi na brojnim festivalima kako u zemlji tako i širom Europe. Ostvareni su zavidni rezultati i uspjesi. Kao predsjednik orkestra aktivno sam bio na ovoj zahtjevnoj dužnosti punih 15 godina te ostvarenim rezultatima stekao titulu počasnog predsjednika. Trenutnu dužnost predsjednika uspješno nastavlja moj sin Norbert. Inače, moja je obitelj u pravom smislu glazbena. Osim nas starijih tu su i unuke Boglarka, Norbert mlađi te Balazs, gotovo jedan mali glazbeni sastav. Naš orkestar svake druge godine uspješno organizira veliki međunarodni festival puhačkih orkestara Europe na kojem su nekoliko nastupa imali i glazbenici iz Lovrana. To je garancija naše uspješne suradnje i prijateljstva. Inače, grad Mór ima oko 15.000 stanovnika i smješten je na 90 kilometara od Budimpešte u smjeru prema Slovačkoj. Poznat je po razvijenoj automobilskoj industriji te brojnim vinogradima koji svake godine u jesen daju nadaleko poznata sorta vina što uz višednevni sajam vina znatno pridonosi sve većem razvitku turizma u našem kraju.

Za kraj našeg kratkog susreta poželjeli smo obitelji Grell da preostalo vrijeme odmora u Lovranu provedu što kvalitetnije uz ponovni dolazak na našu obalu koja im je toliko prijala srcu.

Ja san timski igrač, a zbor je tim

IVANKA HAVLIČEK Z REKI Z LINIJUN 32 PUTUJE NA PROVI ZBORA VA LOVRAN

■ Piše: Cvjetana Miletić

Ne znan ako ste šli za ten kako vreme brže pasuje ako ga va smeh zamotate. Tako se najlagje potroše dve-tri ure za počakulat, povedat, smet se i otepat, po užance najprvo svojeh najbližeh. Ako je pul tega i teplo kafe i fina muzika, kavana lovranska i mlad konobar; onda vreme lih frkne... I već ga ni. Potle tečemo brzo doma al na kurjeru, kako ka.

Jušto tako je bilo utorak hvečeru. Pul kafa je s manun bila Ivanka Havliček.

Ženska je fanj mlaja od mane, dobrodržeća, vesela, puna kuraja i puna štorij, pa nan je kavana vaje-vaje postala kot teplo njazlo. Meškojile smo se na mehkeh poltronah, smeje, zabadale se jena drugoj va besedu, a vreme je mučec pasevalo. I pasalo...

Ma štorija je ostala. Zapisana.

Početak te štorije je va Staren grade na broje 67. Tu je svojini bivala Karmen Fratar: Njija je mater Marija jušto va toj kuće imela oštariju. Gospa Karmen ni nastavila z oštarsken delon, ma..., vavek se va štoriju zabode ono ma... pa je se neš drugačije. Lovranka Karmen se oženila za mladica Cirila Havličeka, ki je bil deveto koleno jene grofovske familije s Češke i rojen va Prage, a va Lovran je prišal za voditelja pošti. I kako neće suza leh na oko, Cirilu se za oko zakučila domaća divojka Karmen, a se ono daje je storila jubav. Oženili su se i ostali živet va Lovrane. Imeli su dve hćeri i sina Dušana. Dušan se potle oženil i imel sina Borisa, a Boris je – prebiral delo i prebiral divojki – dokle se ni zagledal va Ivanku. Kako je svet mići, oni su se našli va Beograde. Oba su delali va isten predstavništve rečke firmi „Riba“. Toj se firme potle zatril seme, ale va to vreme direktor prestavnštva je bil opet naš čovek, Matujac, Karlo Turza.

Boris i Ivanka su se najprvo gledali i upoznali, onda zavoleli i oženili. Tako je Ivanka ženidbun va jedan dan postala i Havliček i lovranska nevesta.

LOVRANVA SRCU

Boris Havliček je jako volel svoju familiju va Lovrane, a njigova je familija otprtega srca prijela i nevestu Ivanku i srdašnu miću otročicu Sonju, ka njin se njazlila va krile. Da ni bilo tako ki zna na ku bi se stran nagnula ova štorija. Najprej su po lete prihajali „u goste i na more“, a onda je prišlo vreme da su se mladi Havličeki preselili staren Havličekon va Lovran. Boris je finil strojarski fakultet i dela je bilo, va to vreme moglo se i zibirat, a Ivanka je finila pravo ko nikad ni delala aš njoj je više ležala ekonomija od prava pa je bila jako srećna kad je dobila delo va ondašnjoj Rečkoj banke kako stručni suradnik za devizno poslovanje. Na ten je dele ostala trejset let i dočekala penziju. Kad su potle nekoliko let dobili svoj stan, preselili su se v Reku, ale nisu zapustili starejeh va Lovrane. Nevesta Ivanka, već i sama dovica, dogledala ih je i bila njin naruku se do njihne smrti. Po ten je zavavek ostala dobra lovranska nevesta, a ona se Lovrana nikad ni odrekla. Ni sada, kada već nikega od bližega roda nima, a od dalnjega sako toliko kega novega upozna, Lovran va srce nosi.

Neki te pitat ča ju je to tako jako vezalo za ov grad pul mora, za ov grad od maruna...

Prvo je bila jubav, onda potreba, pa j prišlo vreme podat ruku starejen, a tu je bil i kanat! Kada i kakov kanat, ki je kantal i kade? A nju je jušto kanat, kot plečić od pupka, zavezal za Lovran.

Kada je Ivanka s familijun prišla bivat svojoj sekrve Karmen, bila je mlada i vesela. Vesela je i danaska, to se ni promenilo, ale onda je po kuće delala i kantala. Kantala je onako sega glasa i od gušta i va ten ju je kante čul prvi sused. Slučajno je to bil Dario Zović, ki je već bil kantur pjevačkega zbora „Lovor“. Zbor je onputa vodil

maestro Ramiro Palmić, a provi su bile va lovranskoj škole. Prvo ju je malo nagovaral da gre š njin va zbor; a kako je volela kanat, ni ju bilo ni teško namutit. I šla je s Darijoton, tr ni dugo od kuće. Najprej na provi samo po petkeh, a malo za ten kako su na vrateh bili koncerti tako su i provi bile se potrebneje. Bilo je to opozime 1978. leta, rekla je gospa Ivanka i veselo se nasmela, i od onda me više niki ni mogal maknut od zbora. Bila san najmlaja va društven se dokle ni prišla Nadica Čepar: Onda je ona bila najmlaja, a ja do nje. I počeli su koncerti, fešti, priredbi, razvijal se amaterizam, hodili smo va druga mesta i... ča da rečen... bilo nan je jako lepo. Lepo nan je i danas aš smo kako jena vela familija. A to se mane pijaža. Ja san timski igrač, a zbor je tim. Tako se vavek moramo skupa držat, jeni drugeg štimat i kada je kemu potreba rabi pomoć.

FOTOGRAFIJA I MAGNETIČI

Menjali su se kanturi, prihajali novi, stari othajali. Menjali su se i oni ki su vodili zbor: Potle Ramira Palmića dve je leta zbor vodil Maks Pavić. Onda je prišal Franjo Bravdica, za njin Metod Sironić, a sada ih vodi maestra Aniana Bossi. Saki od njih je neš novega storil, saki ih je nečemu navadil, a zbor je va svojeh više od 70 let otkantal na stotine pjesam i na stotine ur regalal za provi i nastupi va svojen grade, va suseščine i po svete. Šli su kamo su ih zvali, prijeli oneh ki su h njin kako gosti kanturi prihajali i rajala su se nova prijateljstva. Va ten su puno pomogle i presednice, ke su najveć let bile ženske od zbora, od prvoh Jeleni Tesarik, Dorti Kinkela, Vinki Vlašić, Ivanka Havliček, Doreti Mohorovičić, Sanji Albaneže do sadašnje Nadice Čepar: To je volontersko delo, ma ni lahko. Vavek je nekakovega potekovanja. Treba stvari i dogajanja va zборе tako posložit da si budu zadovoljni. A najteže je čoveku ugodit. Sada smo najstareji va zборе Stanko Fatur, Fabijan Brubnjak, Katica Stiglič i ja, na kraje se sejeno malo pohvalila, a jedino ča ne voli je hvalit se. Ima i pravo. Aš samo delo ko dura sedandeset i više let pa magar to bil i kanat – čoveka, a s ten i seh njih – hvali.

Za Ivanka Havliček, topli i sigurni alt, retke su bile prilike da ni mogla prit na provu al na koncert. I danaska, a to je više od četrdeset let, redovito prihaja na se provi i nastupi kako i nekad s trejsdujun z Reki. I, verovali al ne, vavek ima vremena za lepu štoriju, za podat ruku prijateljsku kemu rabi, za pametnu besedu reć, za sest i kakov regal storit. Ranejeh let je puno heklala, sega i sačesa za celu jenu izložbu od konca storila, ma kako je familija mića aš ima samo hćer; zeta i vnuku, to malo kemu danaska treba, pa sada za svoj gušt dela unikatni nakit prijatelican za regal. Tako san i jas dobila regal za uspomenu na ovu lepu večer od povedanja.

No, ipak san za sam kraj pustila reć ku besedu i za još dve njije jubavi.

Pul nakita kega Ivanka dela za sebe i oneh okol sebe, ona ima još dva hobija, a seh trih ni lahko jenako nastat. Najstareji njiji hobi je fotografija. Prez fotografskega aparata se nikamo ne gre, posebne ne na neki nastup zbora i tu se pokaže da ima oko za pospravit sliku na film. S početka je delala silki i slagala ih va album, a onda je litrati bilo se više i više, a mesta za albumi se manje i manje. Samo od zbora ima više od četire tisuće fotografij. Njija treća jubav su magnetiči. Njih ne dela nego dobiva. Si ki znaju da ih voli donajaju njoj ih sa svojeh putovanji. Na više od tristotine magnetič složilo se pol sveta. Skoro da ni državi od kuda njoj neki ni prmesal baren jenega. Š njimi more va misleh putovat po svete, uživat po noće kad san neće na oće, more njin trt prah i povedat va samine, more ih samo volet i brojit.

Ivanka Havliček more se aš ona je ženska od kuraja.

Konoba Lovranska Draga je dobila susedu **Villu Betinu**

Leto se zmagkuje! Priroda nan nudi svoji plodi pod zemljun, nad zemljun i oni z dreva. Jedini lukici keh ja poznani i pobirani su sunčanice. Danas san namislela poč pobirati sunčanice ke su nadrasle travu, obać rodbinu i popiti kafe va Konobe Lovranska Draga pa da sprotu vidin novu vilu i bazen od keh se po Lovrane poveda...

Za sunčanice da je prerano rekli su mi, rodbina je dobro pa san se kurjožo uputila popiti kafe i videt ono ča san namislela... Zajno s cesti san se inkantala kako se je čuda promenilo va tin dele Dragi. Konoba Lovranska Draga je vavek jednaka ale sada je dobila veelu leepuu susedu, Pansion Villu Betinu.

Odlučila san prit do nje z novun cestun ka pride jušto pred vilu ku krasi rožice i velo parkiraliste. Pasala san po tarace do poznate mi oštariji i sela pred njun, konobarice naručila kafe i rekla njoj da pozdravi Doris, ako je tu. Posela san se tako da buden obrnjena vile, bazenu i sunčalištu. Sunce se ogjeda va bazene, jedan čovek se kupa, a već njih uživa va babjin lete, sunčaju se. Ni pasalo deset minuti prišla je Doris Alkić Modrić i nosi svoje kafe i govori mi: „Baš dobro, iman kvarat od uri vremena pa ćemo skupa popiti kafe.“ „Doris moja, ma van je se ovo lepo!“ rekla san onako od srca i pitala:

* Ova konoba dela jako čuda let, koliko?

- Ja, čuda let, moji otac Vlado i mat Anka su zeli oštariju 1994. va najam, a 2004. leta su ju i kupili. Oni su jako vredni ljudi i vavek gjedaju poč korak dva napred. Već let su planirali ča i kako, lane su počeli delat villu koj su dali ime Betina po pranone Ane z Lignja (s Palmičeve familiji) ku su si zvali Begovica, a samo moj otac ju je zval Betina. Na mlado leto je oprta a bazen neč malo kašneje, jušto na vreme za kupat se.

TRI APARTMANI I I KAMAR

* Kakova je to vila?

- Pansion Villa Betina je ocjenjen z četire zvezdice i urejen je va sklade s tin. Ima tri apartmani i I I kamar: Gostun nudimo kako bi se danas reklo – u paketu boravak z doručkun. Saka kamara ima banj, a apartmani su za četiri čoveka.

* Tu je čuda posla, koliko vas dela?

- Otac Vlado Alkić nabavja se ča rabi, mat

Anka je se leta bila va kuhinje, a ovo leto smo ju malo prišparali pa je bila pripomoć po potrebe. Moja kunjada Svjetlana je više va ville, a ja va restorane. Tako smo se rasporedili, ma kada zagusti si delamo se, a ovo leto je čuda puti bilo tako. Va pomoć su priskakali moj brat Marijan i muž Marinko. Osin nas imamo nekoliko njih zaposlenih. Saki početak je težak, a ovo leto smo probili led. Sada znan ča nas čeka drugo leto i bit ćemo paričani. Z ovun sezonun smo zadovoljni, verujemo da će kletu bit gosti kako i ovo leto.

* Ste se nadelali?

- Zaspjavje smo, bila san po celi dan tu i da ni ovega bazena bin bila jako žalosna da se nisan hodila z decun kupat va more kako smo navajni. Ovako san na mire, kada se nisu kupali gosti va bazene su bili glavni bratov Jure, ki ima 7 let i moji Mihael i Danijan od 8 i 5 let. Čuda su skupa i lepo se slažu. Ne bin ja mogla toliko delat da mi Marinko ne pomore okol deci, a tu su bile i noni. Moja mat Anka i sekrva Uča su vavek tu ča god nan treba. Blažene noni!

VELI MIR I ČIST ZRAK

* Skuda su van bili gosti?

- Bilo ih je zaspjavje od sakuda: Nemci, Talijani, Čehi, Mađani, Izraelci, Rusi, Hrvati... Moren reć da smo imeli dobri gosti, nismo imeli š njimi nikakoveh problemi. Stanu se, ruče pa neki gredu celi dan ča, a neki ostanu ovde. Kupaju se i sunčaju, pridu na obed pa zapolne gredu obahajat lepoti našega kraja. Kada se vmu povedaju od: Lungomara, Opatije, kule na Vojake...

* S kakovemi utiski gredu gosti doma?

- Najveć njun se pijaža pogled s kin nas je zaspjavje Bog nagradil. Reću da je ovde veli mir i čist, zdrav zrak. Pijaža njun se naša kuhinja, čuda od njih ji saki dan drugo tako da se provaju. Put do slapa je za njih del netaknute prirodi pa to jako cjene. Reću da će sigumo prit i drugo leto, a mi ćemo kletu videt ako su od besedi.

* Kako dela konoba?

- Po leto smo bili oprti celi dani i delali kako vavek za gosti ki već let prihajaju, onih z vili i onih prolaznih ki šeću i pridu ča pojist. Nudimo se ča čovek more pojist va bojih restoraneh. Imamo kuhane hrani, roštilj i sezonsku ponudu: šparugi, lukici, repu... Sada van sezoni delamo

samo zapolne i po dogovore. Puli nas se moru dogovoriti sakakove fešti, dela je i dela će bit, nastojimo se storit najboje ča moremo, a i moramo delat da se vmu investicije.

Vreme se brzo zmagkne, Doris me j pozdravila i šla za svojin delun.

BELO JE ČISTO

Doris Alkić Modrić je rojena 1982. leta va v Reke, školu je hodila va Lovran. Zučena je frizerka, imela je svoj frizerski salon va Opatije 15 let. Sada se je prehitila va ugostiteljstvo ko njoj ni nepoznato aš je 26 let gjedala i pomogla delat ocu i matere.

Namislela san i ja poč doma jušto kad je prišal gospodin Vlado. Rekla san mu da san prišla videt vilu i bazen, a on me otpejal da vidin kako je urejena znutri. Ni me trebal nagovarati.

Kada čovek zakorači va vilu prvo ča va oko

pade je čistoća, zidi čisti, podi se luštne, a za recepcijun je Svjetlana s teplin osmjehun, ona je tu naruku gostun ča god njun treba. Kamara do kamari, se postjeji z belemi intimelami i lancuni, a koperta, koltrini i ukrasi ki davaju kamare dušu va istin kolore. Sada mi je palo na pamet ča su naše materi govornice kada se j počelo kupovat moderni šari lancuni. „Moderno je šaro, ma šaro je šaro, a belo je čisto.“ Banj, tuš kabina i sanitarije zgjedaju kako da ih još niki ni rabil. Se je kako bi danas rekli – na visokom profesionalnom nivou. Svjetlana me je pejala na gornji kat kade su apartmani, kada san z vrat pogjedala va apartman poželela san ostat tu. A vreme je da gren doma.

Zahvalila san gospodaru i Svjetlane, mahnula Doris ka mi je jedan dan rekla: „Ja mislin da se nikada ne bin nigdere na ovin svete mogla navadit bivati nego tu kade san. Ovde je lepo odgajat decu uz prirodu, ja san tu zadovoljna i ča mi već rabi.“

Festival umjetnosti plesanja

■ Piše: Cvjetana Miletić

Početkom lipnja u Lovranu je Plesni art laboratorij organizirao Festival umjetnosti plesanja. Nastupile su četiri plesne škole i to: Osnovna škola za klasični balet i suvremeni ples koja djeluje pri Osnovnoj školi Vežica Rijeka, Umjetnička škola Silvije Hercigonje iz Zagreba, Umjetnička škola Franje Lučića iz Velike Gorice i Škola suvremenog plesa Ana Maletić iz Zagreba. Izvrstan izbor.

Festival je i ove godine, kao i prethodna dva, organizirala Lovranka Senka Baruška, diplomirana plesna umjetnica i poznata koreografkinja, koja je na temelju dosadašnjeg iskustva rad mladih plesača u okviru festivala usmjerila na nastupe plesanja na vanjskim prostorima kojima Lovran doista obiluje, te na slavljenje umjetnosti plesanja umjesto plesnog natjecanja. Prema njenom pedagoškom iskustvu daleko je korisnije povezivanje plesača kroz plesno druženje i suradnju umjesto da se razvija nepotrebno rivalstvo i konkurencija. Tako je i ovogodišnji Festival protekao veselo, spontano ali i radno.

Plesači su mogli doći u Lovran u jutarnjim satima, kada žele i prema svojim mogućnostima, a dok im ne počne radni dio prekrasan sunčani dan iskoristiti za šetnju gradom i razgledavanje kulturno-povijesne jezgre Starog grada ili provesti vrijeme u kupanju do ribarskog ručka priređenog za sve sudionike. Kasno poslije podne bilo je rezervirano za pripreme i probe, a večer je počela u Galeriji Laurus i to otvorenjem izložbe umjetničkih fotografija iz dokumentacije Nives Soldič pod nazivom „Razvoj suvremenog plesa na Kvarneru“.

SLOBODA POKRETA TIJELA

Tek nakon toga mladi su plesni umjetnici konačno dočekali svojih „pet minuta“, a tih pet minuta trajali su skoro do ponoći. Plesalo se i radovalo te kroz ples pokazalo ono što su toga dana tijekom priprema osmislili. Nazvali su to Plesna zabava na željenu glazbu. I bilo je lijepo i spontano, ali i na vrlo visokoj umjetničkoj razini.

Ovogodišnji Festival umjetnosti plesanja potvrdio je svoju kvalitetu i opravdanost održavanja. Time je obogaćen i kulturno-umjetnički program druge lovranske velike manifestacije Dani črešanja va Lovrane.

Druga predstava Plesnog art laboratorija odvijala se na lovranskom mulu. Pozomica tik do mora, povišena stremi k nebu, a na njoj plesači koji svojim plesnim figurama kao da spajaju nebo i more. Slike za pamćenje. Predstava je nosila ime „Žena s idejama“. Naslov je doslovce najbolji prikaz autorice koreografije Senke Baruške, nastao spontano, da ne kažemo iz svakodneve „čakule“. Izazivačka čakula urodila je umjetnički napravljenom predstavom. I ta je predstava odigrana u sklopu Festivala umjetnosti plesanja i na njoj su gledatelji uživali vidjevši da je ples posebna umjetnost koja nije dana svakome već onima koji to iskreno i od srca žele raditi. Tu kreativnu slobodu pokreta tijela pred doista brojnom publikom izvodili su Zvonimir Kvesić, Zoe Baldo, Danon Vrkić, Eleonora Vrdojak i Ivana Katarinčić. I održali su dvije predstave.

ŽENA S IDEJAMA

Naime, dobro je znati da Festival umjetnosti plesanja ima u svom sastavu tri programa. Prvi je Susret plesnih škola, drugi je Profesionalna plesna rezidencija a to je ove godine bila predstava Žena s idejama, dok je treća Plesne izložbe iz programa Plesne baštine, kojoj je ove godine svoj doprinos dala izvanredna fotografkinja Nives Soldič. Tako je ideja da se ove godine spoje Suvremeni ples i filozofija bila veoma domišljata. Malo neobična, ali u ovoj je umjetnosti to izvrsno funkcioniralo. Takav doprinos kulturi svoga grada uvijek je dragocjen i dobrodošao.

Žena s idejama je doista Senka Baruška, koja nam je kasnije rekla: „Plesačice i plesači različite dobi, različitog stila života i formi plesanja, svatko u svojoj kreativnoj slobodi razvija svoju osobnu plesnu kompoziciju otvarajući se inspiraciji na specifičnoj lokaciji u blizini mora, na potezu lovranski portić – mul. Ideje su pojam promišljanja: filozofska veličina koja različitim pristupima upućuje na koncept apriorne mentalne slike.“

Umjetnici plesači stvaraju svoju osobnu kompoziciju na temelju promišljanja i razvoja ideje ali i uključuju se kao dio grupe

kompozicije koju tvori s ostalima ne zaobilazeći organski dio prirodne scenografije lokacije uz more, da bi ostala kao jedna konstanta plesne kompozicije koja će kao i more u isto vrijeme ritmički ponavljati se i izgledati isto ali svakim novim plesanjem (poput valova) postati nova i jedinstvena plesna sekvenca.“

I bilo je upravo tako. Lijepo, spontano, ne-nametljivo, moru privrženo, s morem uskladeno kao da zajedno dišu, uzdišu, ljuljaju se i ziblju. Na tu bi sliku naš pjesnik Josip Pupačić tiho uzdahnuo i glasno rekao: „I gledam more gdje se k meni penje / i slušam more dobro jutro veli / i ono sluša mene i ja mu šapćem...!“

Venetska arhitektura na području Istre i Kvarnera – lik i djelo Attilija Maguola

I na fasadi lovranske župne crkve mogao se do prvih desetljeća 20. stoljeća vidjeti lav Svetog Marka: isto je otkriveno slijedom jedne rijetke povijesne fotografije pronađene u arhivu u sklopu projekta „Venetska arhitektura na području Istre i Kvarnera: lik i djelo Attilija Maguola“ kojeg je 19. rujna 2019. u Općini Lovran službeno prezentirao načelnik Bojan Simonić sa svojim suradnicima. Radi se o

projektu očuvanja i valorizacije povijesne baštine s venetskim stilskim obilježjima i karakteristikama na području Istre i Dalmacije sufinanciranog od Regije Veneto u sklopu zakona 15/94, Program 2019.

Radi se o inicijativi koja počiva na prekograničnoj suradnji s Općinom Mira (VE), rodnim gradom arhitekta Maguola, Sveučilištem IUAV (Istituto Universitario di Architettura di Venezia) u Veneciji, Zajednice Talijana iz Lovrana i Povijesnog društva za južnu Primorsku (Zgodovinsko društvo za južnu Primorsku) iz Kopa. Na radnom sastanku ovu su instituciju predstavljali predsjednik Salvator Žitko te direktor prof. Darko Darovec koji će ujedno imati i temeljnu ulogu u arhivskim istraživanjima te obradi radova koji će biti prezentirani na međunarodnom skupu u Lovranu u proljeće 2020.

Značajan je i vanjski doprinos koji će projektu biti osiguran od strane Generalnog konzulata Republike Italije u Rijeci, a u sklopu programa Rijeka – Europska prijestolnica kulture 2020.

Kao što je naglasio kurator projekta Franco Rota, arhitektu i poduzetniku Attiliju Maguolo pripisuje se projektiranje, a dijelom i izgradnja, oko 180 vrhunskih zdanja, privatnih vila i javnih zgrada na obalnom putu koji već na prvi pogled odaju važnost i poveznicu s određenim venetskim stilovima. Neke od ovih zgrada su vrlo dobro očuvane, dok su neke oronule i potrebna im je restauracija. Neke su zgrade i propale, međutim, prisutne su kroz povijesne fotografije te u starijim turističkim publikacijama koje govore o pejzažnim ljepotama Lovrana, a s ljubavlju su sačuvane u privatnoj zbirci knjiga Riccarda Marussija kao i predaka arhitekta Maguola.

Na koncu radi se o vrlo interesantnoj temi koju će Općina Lovran zajedno sa svojim partnerima nastojati produbiti kroz drugu fazu projekta koji predviđa pripremu i tisak jednog vrijednog izdanja kao i organizaciju radionice sa stručnjacima. Jedno od tih događanja bit će organizirano u sjedištu Zajednice Talijana u Lovranu.

Komemoracija za Vinka Surinu u Castel San Pietru Terme

Nakon što je posljednji put posjetio Castel San Pietro Terme čiji je počasni građanin bio, zauvijek nas je napustio Vinko Surina, čovjek kojemu su u ovom talijanskom gradu pobratimljenom s bivšom Općinom Opatija, što znači i s Općinom Lovran, priredili komemorativnu svečanost tijekom sjednice gradskog vijeća 12. Rujna ove godine.

Ovu javnu komemoraciju posvećujemo našem počasnom građaninu Vinku Surini koji nas je iznenada napustio 11. rujna 2019. Ovo je trenutak sjećanja i misli koje na ovom mjestu upućuju Gradsko vijeće kao najviše tijelo koje zastupa ovu zajednicu.

Međutim, ovo je i najvažnije mjesto susreta s Vinkom Surinom. S nama je bio ovdje tijekom prijema delegacija iz pobratimljenih gradova, na susretu s Opatijom, Lovranom, Matulijima, Mošćeničkom Dragom, Bad Schirfom te Casolijem kako bi zajedno obilježili Dan našega grada. Kao i uvijek Vinko je bio sretan da je opet s nama.

Tom smo prigodom imali čast ugostiti službene predstavnike gradova koji rade na nastavku pobratimskog odnosa potpisanoga 1983. godine između Vinka Surine i Danila Odorici kao i mnoge prijatelje koji su u raznim funkcijama imali privilegiju poznavati ga i družiti se s njime.

Zato su večeras za njega ovdje s nama: Nerio Scala, Graziano Prantoni, Vincenzo Zacchiroli i Sara Brunori.

„Vinko Surina je važna osoba u povijesti Castel San Pietro Terme, ljubav koju je gajio za svoja mjesta kao i strast prema lijepoj politici, onoj koja ne razdvaja već spaja, koja gradi a ne narušava, gradi mostove i ne stvara minska polja,

poklonio je 36 godina svog dugog života te obilježio 36 godina povijesti našega grada, hrvatskih i talijanskih građana dajući doprinos u izgradnji ujedinjene Europe koju današnja omladina voli i u njoj živi u miru.“

Puno je poveznica s našim gradom:

Titula počasnog građanina dodijeljena mu je 7. rujna 2013. od strane gradonačelnice Sare Brunori, prigodom obilježavanja 30. obljetnice od bratimljenja CSPT i negdašnje Općine Opatija uz obrazloženje „za poseban doprinos na području međunarodnog razvoja i bratimljenja, za izniman odnos koji gaji i koji ga veže uz CSPT, te kao znak srdačnosti i respekta naše zajednice s kojom uvijek nesebično izražava vrijednosti prijateljstva između Italije i Hrvatske“, a što je baš od strane Vinka Surine i bilo sadržano i u bratimljenju 1983. godine.

Nakon potpisa Ozimskog sporazuma 1975. godine ojačala je suradnja između naša dva naroda. Područje Liburnije sa svojim razvijenim turizmom i grad Rijeka s jakom industrijom trebali su suradnju s Italijom i to posebno s regijom Emilia Romagna. Zahvaljujući poslovnim ljudima u našoj regiji, koji su obnašali ključne funkcije za ekonomiju Rijeke i Liburnije, uspostavljeni su prvi kontakti sa CSPT. Uslijedile su razmjene delegacija. Nakon popriličnog broja srdačnih susreta, u kojima su pored mene sudjelovala i gospoda Anton Kalčić i Jure Kršanac, došlo se je do zaključka: započeti ćemo s pripremama za bratimljenje. Prvi akt bratimljenja održan je u Opatiji 28. travnja 1983., a drugi u rujnu mjesecu iste godine u sklopu manifestacija Dana grada CSPT. Bilo je to jedno od prvih bratimljenja između jednog hrvatskog i jednog talijanskoga grada.“

Od tada do danas nije izostao sa niti jednog izdanja manifestacije Sagra della Braciola, nikad

nije zaboravio pozdraviti prijatelje koje sretao svih ovih godina, nije nikada zaboravio zahvaliti se za srdačnost koju su mu svi poklanjali, često spontano, a koju je on naravno uzvraćao s entuzijazmom i strašću.

Vinko je bio osoba koja je obogatila našu zajednicu, koja je pomogla u njenom razvoju na svim poljima, dajući do znanja koliko je važno postojanje, sudjelovanje i svjedočenje vremenskom protoku prijateljstva na način da je već razmišljao o obilježavanju 40. obljetnice, na kojoj bi bio svakako volio biti nazočan.

U svom obraćanju za vrijeme ceremonije u gradskoj vijećnici prošle subote, nakon što mi je izrazio najiskrenije čestitke za moj drugi mandat, za novi saziv poglavarstva i gradskog vijeća, izrazio je bojazan da se možda neće više uspjeti vratiti, smatrajući da u 90-tim godinama neće biti više fizičke snage tako da mi je s puno emocija izrekao: „Ovim zagrljajem griml tebe i cijeli grad“.

A sada se u najdubljoj tuzi pridružujemo obitelji, njegovim najmilijima kao i svim našim hrvatskim pobratimljenim općinama i gradovima. Osjećam potrebu uputiti vam onaj isti iskreni zagrljaj, pun onakvih emocija kakve je Vinko imao za nas.

Vinko nam nedostaje već sada.

Uvijek će biti u našim srcima.

Siguran sam da ga nećemo nikada zaboraviti, ostaje zauvijek s nama – poručili su iz vijećnice u Castel San Pietru Terme.

Izložba 276 pasa na nogometnom igralištu

■ Piše: Radovan Trinajstić

Kinološko društvo Opatija uspješno je organiziralo Nacionalnu izložbu pasa na nogometnom igralištu NK "Lovran". Na izložbi je nastupilo 276 pasa s oko stotinu pasmina iz 11 država - Hrvatske, Slovenije, Italije, Austrije, Češke, Srbije, Slovačke, Rusije, Njemačke, Francuske i Litve. Svi psi su se kandidirali za nacionalnog prvaka u ljepoti - CAC. HR. Posebno su se natjecali ženke i mužjaci svaki u svom razredu. Što se tiče razreda - kategorija je bilo više - štenad, najmlađi, mladi, međurazred, otvoreni (zrel), radni, šampioni i veterani.

Svi psi na izložbi su najprije se natjecali po razredima a najbolji od njih su se natjecali za titulu "Best of breed".

U završnom dijelu izložbe, odnosno u revijalnom dijelu uslijedilo je natjecanje "Best in show" gdje je izabran najbolji pas ovogodišnje nacionalne izložbe pasa u ljepoti.

Tijekom izložbe članovi opatijskog kinološkog društva prezentirali su rad sa psima u obliku agility - te su psi uz pomoć vodiča savladavali razne prepreke.

Uspjehu ovogodišnje Nacionalne izložbe pasa u Lovranu su svojim zalaganjem i radom pridonijeli sami članovi Kinološkog društva Opatija, ali i Općina Lovran i NK "Lovran" koji su imali puno razumijevanja pri realizaciji ove kinološke manifestacije u Lovranu.

Najbolji mladi pas izložbe:

1. Američka akita u vlasništvu Doroftei Liliane (IT)
2. Engleski koker španijel u vlasništvu Daile Rocchi (HR)
3. Stafordski bulterijer u vlasništvu Kaje Eržetič (SLO)

Najbolji pas izložbe je:

1. Posavski gonič u vlasništvu Daria Košare (HR)
2. Maltezer u vlasništvu Valentine Bocak Ljubić (HR)
3. Engleski koker španijel u vlasništvu Daile Rocchi (HR)

Nove lovranske paćuharije

■ Piše: Milica Tuševljak

IMATEVI ONU STVAR

Sako jutro pride jedan čovek jenoj ženskoj na vrata i ju pita: „Gospa, imate vi onu stvar?“

Ona j vaje kapila ča to znači pa mu j rekla: „Ča vas ni sran to pitat? Pasajte ča aš čete ča va glavu čapat!“

Ja, ma on i drugi dan pride i isto pita na ča ona jadlo zazija: „Čekaj, čekaj, ču ja mužiču reć pa da vidiš ča će biti!“

I potuži se mužu kako ju taj čovek sako jutro to pita.

„Dobro“, govori njoj muž, „ja neću poč jutre na delo, stavit ču se zada vrat z jednin ščapon i kad pride ti češ reć da imaš, a ja ču ga žvžnut po glavine...“

I tako pride ta čovek drugo jutro i pita ako ona ima onu stvar, a ona reče da ima. Na to njoj taj čovek reče: „Onda rečite vašemu mužu neka jaše vas, a ne moju ženu!“

SAŠA I MAŠA

Bile su dve sestrice. Maša se oženila i šla živet z mužen. Za par dan prišla ih je videt sestra Saša. Ma kako su bili brižni, živelu su va mićen staniće z jenun kamarun i jenun postejun pa je bilo velo pitanje kamo te ju stavit spat. „Ma neka spi s nami,“ rekla je Maša. Neku dobu noći muš se sprtil na Sašu. Ona mu šapiće: „Ja nisan Maša, ja san Saša...“ A on je rekla: „Ni Saša ni Maša ja ga više ne prenašan!“

NEKOLIKO ŠEGAVEH

Od vražjega jaja nikad božjega petešića.

Mlat pamet dela, a star ju gubi.

Sit lašnemu ne veruje.

Nemoj živega sudit ni mrtvega budit.

DELOVA TUJINE

Mladi se oženili. A dela nigdere ni. Pa kako si gredu nekamo van odluču poč i oni. I šli su. Pridu ti oni va neki veli grad, a ne razumeju ni besedi. Govori muž: „Ča ćemo sada? Ne znamo ni besedi, delo još nismo našli, a jist treba?“

A ona, šegavica, mu reče: „Ja san od domi zela neš fažola pa ču ga skuhat, a ti hodi va onu butigu na kantenu od kući kupit malo rebrića. Pokaži s prston ča biš otel...“

Bome muž šal i pmesal rebrića pa ga žena pita: „Kako su znali ča biš otel?“ a on njoj na to reče: „Pokazal san na svoja rebra i bome su razumeli.“ Žena se nasmeje i reče mu: „Saka ti čast, dobro si se domislel. Jutra češ poč kupit jaja.“

MAT I PET DECE

Šeće se okol mora mat i pet dece. Šeće se i jedan gospodin. Bilo mu malo čudno da ta mlada ženska ima pet dece pa ju pita: „Gospa, ča su to se vaša deca?“

„A ja!“

„Pak ča vi toliko volite decu da ih nabrzo imate vaje pet?“

„Ja, ja, moj šinjor; ja van jako volin decu, kako ne, samo više volin ono kako ih se dela.“

Neobična brdska utrka „Učka drito zdolun“

Tijekom prvog vikenda u svibnju održano je prvo izdanje brdske utrke pod zanimljivim nazivom „Učka drito zdolun“. Specifična u tom pogledu što se trči sa najviše točke planine prema dnu planine, u ovom slučaju start je bio na vrhu Učke, na 1401 metar nadmorske visine, a cilj u Medveji.

Sudionika je u prvoj godini ovog natjecanja bilo 25, od čega 4 žene i 21 muškarac. U muškoj kategoriji slavio je Ivan Kajfeš s vremenom 30 min i 58 sek, dok je kod žena najbrža bila Kristina Afric s vremenom 59 min i 4 sek. Treba naglasiti da se čak sedam trkača spustilo niz padine Učke u vremenu ispod 40 minuta. Organizator utrke bio je SRK Alba Labin, a kako je najavio zamjenik načelnika Općine Lovran Toni Družeta, iduće, 2020. godine će se ova utrka održati krajem travnja u povodu Dana Općine Lovran.

■ Piše: Toni Družeta

Ivanka Štanc Ninčinova - šefica ženskog boćanja iz Lignja

■ Piše: Radovan Trinajstić

Da se u poznim godinama života može boćati, pa još k tome ako to čini ženska osoba, tada je to rijetkost koju treba cijeniti i poštivati. Mladima to može biti dobar primjer, a riječ je o 78 - godišnjoj Ivanki Štanc iz Lignja zvanj Ninčinova.

- Boćat sam započela slučajno 2008. godine. Članica sam Slovenskog kulturno-prosvjetnog društva "Snežnik" Lovran. Jednom prilikom naša članica Vesna Božac iznijela je ideju da u društvu među našim članicama oformimo boćarsku ekipu. Ideja je prihvaćena, iako ni jedna od nas nije nikad držala boću u rukama, prisjeća se tog početka Ivanka Štanc. Sastavili smo ekipu od naših članica koje su podržale tu ideju. Bile su to osim mene još i Vlasta Mandić, Dragica Kožul, Dragica Dundović, Marija Šimunović, Danica Viskić, Milica Širola i Vesna Božac koja je dobila zadatak da dalje vodi brigu oko ove ekipe. Prve treninge smo započele održavati na jogu u Iki. Prve savjete o igri s boćama davao nam je na našim treninzima član našeg društva Boris Hrvatin. Već u ožujku mjesecu 2008. smo imale svoj prvi nastup. Krajnji rezultat s turnira u riječkoj "Bazovici" bio je nepovoljan. Nije nas to obeshrabrilo. Stekle smo neko početno iskustvo i znanje koje je sad trebalo kroz treninge dotjerati da bude bolje.

Baš u to vrijeme se prišlo renoviranju boćalista u Iki. Morale smo potražiti neki drugi jog za treninge. Razumijevanjem Općine Lovran, ali i razumijevanjem Davora Martinčića - Škobota koji je u to vrijeme držao boćaliste u Domu Liganj, treninge smo nastavile na tom boćalištu. Tu smo ostale sve do današnjih dana. Tu treniramo jednom tjedno, ali ponekad i dva puta na tjedan. Zadovoljne smo s prostorom. Tužna vijest o smrti naše članice i voditeljice ekipe, Vesne Božac u veljači 2009. godine, sve nas je potresla i ražalostila. Bepomoćno smo razmišljale što i kako dalje, jer ona je bila duša ekipe. Na prijedlog predsjednika "Snežnika", Vasije Simonića, prihvatila sam se obveze da ja nastavim biti voditelj ekipe i brinuti se o samom boćanju ekipe. Eto, od tada je proteklo punih 10 godina da uz boćanje vodim i tu dužnost. U međuvremenu ekipu je osim pokojne Vesne napustila i Marija Šimunović, dok su sve ostale samnom na okupu, rekla je Lignjarka Ivanka.

VESNI BOŽAC U SPOMEN

Članstvo "Snežnika" te 2009. godine pokreće inicijativu da se svojoj dugogodišnjoj članici oduže održavanjem prirodnog boćarskog turnira kako bi se zadržala uspomena na njezin lik.

- Ideja je odmah prihvaćena od svih nas u društvu. Za početak smo organizirale u suradnji sa srodnim riječkim društvom "Bazovica" boćarski turnir na kojem smo oformili četiri ekipe, mušku i žensku iz sastava članstva naših društva. Bilo je to u svibnju 2009. godine. Osvojile smo prvo mjesto kao ekipa, uz nadgledanje turnira Davora Stambulića, prisjeća se prve organizacije turnira Ivanka Štanc te nastavlja razgovor o tome kako se turnir u boćanju pretvorio u memorijalni s tradicijom koja sljedeće godine obilježava svoj mali jubilej od 10 godina neprekidnog trajanja.

- Moj pokojni suprug, Alfons, zvan Bojan, rodnom iz Vipave predložio je da će se sam založiti da putem svojih prijatelja i poznanika u svom rodnom slovenskom kraju pronade slične ženske boćarske ekipe pojedinih društava. Tako smo na svoj prvi memorijalni boćarski turnir "Vesne Božac" pozvali ekipu iz Vrhnike, pa se sljedeće godine tur-

nir proširio s boćaricama iz Ajdovščine i tako redom. Svake godine ovaj memorijalni boćarski turnir je dobio na proširenju ekipa iz Slovenije. Danas smo dostigli brojku od 10 ekipa, sudionica ovog turnira. Kroz dosadašnje turnire, na našem memorijalu su nastupile ženske boćarske ekipe Vipava, Košana-Pivka, Tičnica-Rakek, Ajdovščine, Vrhnika, Postojna, Dragomer-Vrhnika, Polhov Gradec, Ljubljana i Pivka. Uglavnom svake godine na turniru nastupi 8 ekipa i održava se početkom travnja mjeseca na jogu u Lignju, naglašava naša sugovornica i s ponosom dodaje da su na turnirima u Lignju sklopljena brojna prijateljstva i upriličene međusobne posjete. Dosadašnjih 9 memorijalnih boćarskih turnira ženskih ekipa u spomen na Vesnu Božac uvelike su doprinijeli popularnosti boćanja među ženskom populacijom, ali su organizirani i uzajamni susreti kroz sudjelovanja na mnogim prigodnim turnirima u Sloveniji. Njih tijekom godine biva i do 8, na kojima lovranska ekipa nastupa. Pozivi pristižu sa svih strana, kako kaže Ivanka Štanc. Međutim, mogućnost da se udovolji nije ostvariva zbog obaveza u svojim obiteljima, ali i financijskih troškova koje iziskuje svako takvo putovanje u Sloveniju. Za sada se to uspješno pokriva uz pomoć društva "Snežnik" Lovran te jednim dijelom i zahvaljujući pomoći Općine Lovran, kada je u pitanju domaći turnir. Prijevoz ostvarujemo na način da naša članica Vlasta Mandić vozi sve nas u svom osobnom vozilu.

NAJZNAČAJNIJI USPJESI

Kad se ističu boćarski turniri u Sloveniji na kojima nastupa ekipa lovranskog "Snežnika", tada treba istaći da su rezultati iz godine u godinu sve zapaženiji, što doprinosi pozivima i ostalih društava Slovenije za gostovanje Lovranke. Ivanka Štanc je izdvojila najznačajnije uspjehe.

Na turniru u Vrhnici 2015. godine lovranski "Snežnik" osvojio je prvo mjesto i prijelazni memorijalni pehar, a u Polhov Gradecu te iste godine bile su 4. na kraju turnira od 10 ekipa, dok su u Rakeku osvojile 3. mjesto. Drugo mjesto od 14 ekipa osvojeno je na turniru u Ajdovščini 2017. godine, a u Vipavi ove godine osvojile su 3. mjesto od 12 ženskih ekipa.

Na turniru penzionera u Opatiji 2017. godine Vlasta Mandić i Ivanka Štanc bile su ekipno druge od 15 ekipa. Ove godine nastupale su u slovenskim mjestima: Vrhnika, Polhov Gradec, Vipava, Rakek, Pivka i Ajdovščina. Od pojedinačnih boćarskih uspjeha na dosad održanim turnirima, najbolje "košadorke" bile su 2016. godine Dragica Dundović u Vrhnici, a 2017. godine su Ivanka Štanc u Košani te Danica Viskić u Dragomeru osvojile prvo mjesto kao najbolje u zblizavanju boća.

Protekla devetogodišnja tradicija održavanja ženskog boćarskog turnira postala je tradicija koja svake godine zahtijeva od svih članova "Snežnika" zajedničku aktivnost bez koje se zasigurno ne bi održala ova lijepa sportska aktivnost. O tome Ivanka Štanc kaže:

- Naše društvo se prilično angažira oko održavanja turnira. Želimo uvijek da sve protekne organizacijski kvalitetno i bez poteškoća. Odvaja se prilično svog slobodnog vremena, entuzijazam je prisutan kod svakog člana "Snežnika". Članice uglavnom sudjeluju u pripremi hrane i pića za sudionice turnira. Kolači se pripremaju kod mene doma, zajedno sve članice ekipe. Pomažu nam i muški članovi društva. Kao boćarska ekipa imamo majice i trenerke "Snežnika" kao i boće, tako da smo vizualno prepoznatljive na turnirima, predstavljajući tako svoje društvo i Lovran. Ovom prilikom moram pohvaliti višegodišnji trud i zalaganje koje je u treninzima i pripremama naše ekipe dao naš član Boris Hrvatin i odnedavno pokojni Tomo Petrač te Vlado Paravić. Bez njihove pomoći ne bi imale ove rezultate u boćanju. Moram se zahvaliti također našim obiteljima koje imaju veliko razumijevanje za našu sportsku aktivnost i slobodno vrijeme koje za to izdvajamo. Inače, sve nas u ekipi krasi veliko prijateljstvo i zajedništvo. Bez toga ekipa ne bi mogla tako dugo opstati na okupu. Svoje misli sada okrećemo prema narednoj 2020. godini kada želimo da na posebno svečan način obilježimo naš 10. Memorijalni ženski boćarski turnir "Vesna Božac" na našem jogu u Lignju, rekla nam je na samom kraju Ivanka Štanc.

Osim ovog sudjelovanja u radu "Snežnika", Ivanka Štanc kao Lignjarka akrična je i u svom mjestu stanovanja, djelujući

aktivno u Udruzi "Ognjišće" koje ima svoje sjedište u Lignju.

- Oduvijek volim svoj kraj, običaje i tradiciju ovog dijela Lovranščine. Posebno ako se to odnosi na čuvanje naše povijesne i kulturne baštine. "Ognjišće" je udruga koja upravo čuva našu povijest i prenosi je na mlade. Sada, u vrijeme maruna kao udruga od prošle godine kroz manifestaciju "Marunada" osmislili smo natjecanje za najdeblji marun i zmešan kostanj. To se pokazalo kao zanimljivo natjecanje koje privlači sve više natjecatelja, ali i posjetitelja koji se tako zabavljaju. Marun je po tradiciji u mojoj obitelji oduvijek bio važan plod šume koji nas je u prošlosti hranio, a danas s njegovim manjim urodom, uglavnom za izradu kolača i obiteljsku upotrebu, zaključila je Ivanka Štanc.

 Glasilo Općine Lovran
Godina XIV – izlazi povremeno
LOVRANSKI LIST

Izdavač: Općina Lovran
Ulica m. Tita 41, 51415 LOVRAN

Za izdavača: Bojan Simonić

Naklada: 2000 primjerala, ISSN 1845-9609

Glavna urednica: Cvjetana Miletić

Urednički savjet: Davor Žic (predsjednik),
Marija Janjetić – Aničić, Ranka Janjetić, Edvard Primožić,
Kristina Staničić, Silvana Stiglić, Radovan Trinajstić

Fotografije: David Kurti, Radovan Trinajstić

Dizajn, grafička priprema i tisak:
NOVAX - Saša Jeletić
43. istarske divizije 1/8, Lovran
Tel: 051/292-266, www.novax.hr

NEDJELJA, 01.12. • KINO SLOBODA, 20.00 h
Vedran Ružić, projekt Libertin (Jazz theater)
ulaz slobodan

PETAK, 13.12. • GALERIJA LAURUS, 19.00 h
Otvorenje izložbe grafika Oblak, Tihana Karlović

SUBOTA, 14.12. • GRADSKA KULA, 17.00 h
Otvorenje izložbe "KuArT"/GRUPNA IZLOŽBA
14. - 31.12. - projekcije, performansi i čajanke...
Organizator: Udruga Interval & Radna skupina za
kulturu na području Općine Lovran
Radno vrijeme: 15. - 30.12. od 18.00 - 22.00 h

**SUBOTA, 14.12. • TRG SLOBODE,
20.00 - 24.00 h**
Otvorenje Adventa, Dellboys

NEDJELJA 15.12. • TRG SLOBODE, 11.00 - 13.00 h
Nastup mladih lovranskih harmonikaša

PONEDJELJAK, 16.12. • KINO SLOBODA, 17.30 h
"Bijele čizmice složno stupaju".
Nastup liburnijskih mažoretkinja, ulaz slobodan

UTORAK, 17.12. • GALERIJA LAURUS, 18.00 h
Božićni nastup polaznika Internog tečaja POL-a,
ulaz slobodan

SRIJEDA, 18.12. • TRG SLOBODE, 19.00 h
Nastup Pjevačkog zbora KUD-a Lovor

ČETVRTAK, 19.12. • TRG SLOBODE, 20.00 - 24.00 h
House and sax feat. Tonči Trinajstić

ČETVRTAK, 19.12. • KINO SLOBODA, 18.00 h
Umjetnička škola Matka Brajše Rašana,
područni odjel Lovran
"Božićni koncert", ulaz slobodan

PETAK, 20.12. • TRG SLOBODE, 20.00 - 24.00 h
Dejan Jedretić, harmonika

PETAK, 20.12. • GALERIJA LAURUS, 17.30 h
Katedra Čakavskoga sabora Lovran
Predstavljanje druge knjige iz Biblioteke Lovranska dota
Lovranska kronika Alberta Paesanija

SUBOTA, 21.12. • TRG SLOBODE, 20.00 - 22.00 h
Barcode trio

NEDJELJA, 22.12. • GRADSKA KULA • 10.00 - 12.00 h
"Potraga za božićnom čarolijom", DND Opatija

NEDJELJA, 22.12. • TRG SLOBODE, 19.00 - 23.00 h
Los Kolegos

PONEDJELJAK, 23.12. • TRG SLOBODE, 18.00 - 20.00 h
Najljepše klapske pjesme

**UTORAK, 24.12. • TRG SLOBODE,
10.00 - 11.30 i 15.00 - 17.00 h**
Duo Kontiki

SRIJEDA, 25.12. SRETAN BOŽIĆ

ČETVRTAK, 26.12. • TRG SLOBODE, 18.00 - 22.00 h
Studio 54

ČETVRTAK, 26.12. • CRKVA SV. JURJA, 18.30 h
"Božićni koncert"
Pjevačkog zbora KUD-a Lovor Lovran

PETAK, 27.12. • KINO SLOBODA, 19.30 h
"Novogodišnji koncert" Puhačkog orkestra
Lovran, ulaz slobodan

SUBOTA, 28.12. • CRKVA SV. JURJA, 20.00 - 24.00 h
Rollercoaster trio

PONEDJELJAK, 30.12. • KINO SLOBODA 19.30 h
"Lovranski novogodišnji bal".
Duško Jeličić Dule i Bonaca u suradnji s Udrugom
umirovljenika i Quarneroli, Lions club Lovran

**PONEDJELJAK, 30.12. • TRG SLOBODE
10.00 - 11.30 i 15.00 - 17.00 h**
Trio Asi

UTORAK, 31.12. • TRG SLOBODE, 11.00 h
Puhački orkestar Lovran,
ispraćaj Stare godine
Kantridersi 13.00 - 17.00 h